

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26S/26/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4018200525
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erik Németh
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4018200525.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Erika Németha a členov senátu JUDr. Pavla Pileka a JUDr. Lenky Kostolanskej, v právnej veci žalobcu: J. C., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt V. K. XX/XX, Z. - Q. F., zastúpený advokátom: JUDr. Pavol Gráčik, sídlo Farská 40, Nitra, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, sídlo Námestie slobody č. 6, Bratislava, za účasti ďalších účastníkov: 1/ MH Invest, s.r.o., sídlo Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, zastúpený advokátskou kanceláriou: MAPLE & FISH s.r.o., sídlo Dunajská 15/A, Bratislava, 2/ Nitra Invest, s.r.o., sídlo Mostná 29, Nitra, IČO: 36 561 690, 3/ Mesto Nitra, Štefánikova trieda 60, Nitra, IČO: 00 308 307, 4/ SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik, sídlo Radničné námestie 8, Banská Štiavnica, IČO: 36 022 047, 5/ VENDA STAV, s.r.o., sídlo Dolné Hony 472/31, Nitra, IČO: 36 561 681, 6/ Západoslovenská distribučná, a.s., sídlo Čulenova 6, Bratislava, IČO: 36 361 518, 7/ Združenie domových samospráv, o.z., sídlo Rovniankova 1667/14, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 31 820 174, 8/ D.. P. F., trvalý pobyt X. L. XXX/X, Z. - L., 9/ X. V., trvalý pobyt P. XXXX/X, Z. - I., 10/ X. C., trvalý pobyt X. L. XXX/XX, Z. - L., 11/ JUDr. X. U., trvalý pobyt G. XXXX/XX, Z. - Q. F., za účasti osoby zúčastnenej na konaní: Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o., sídlo Vysoká 2/B, Bratislava, IČO: 48 302 392, zastúpená zahraničným združením: CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., sídlo Na Poříčí 1079/3a, Praha, Česká republika, v mene ktorej právne služby poskytuje organizačná zložka zahraničnej osoby: CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., organizačná zložka, sídlo Staromestská 3, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 034 166, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, sekcie výstavby, číslo: 13979/2018/SV/29549 z 23.04.2018 na základe správnej žaloby,

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Súd žalovanému a ďalším účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

I. Stručný priebeh administratívneho konania

1. Správny súd zo žalovaným predložených administratívnych spisov, vedených v administratívnom konaní, v ktorom bolo vydané správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, zistil priebeh administratívneho konania, ktorého stručný priebeh uvádza v nasledovných bodoch:

2. Dňa 23.03.2017 bola Okresnému úradu Nitra (odboru výstavby a bytovej politiky) ako orgánu verejnej správy prvého stupňa a stavebnému úradu (ďalej aj len „okresný úrad“, „orgán verejnej správy prvého stupňa“, „stavebný úrad“, ak z povahy veci nevyplynie iné) doručená žiadosť ďalšieho účastníka 1/ ako stavebníka o stavebné povolenie podľa § 58 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) (ďalej aj len „Stavebný zákon“) pre stavbu „Príprava strategického parku Nitra

Fáza 2" s miestom stavby Priemyselný park Nitra v katastrálnych územiach E. a F. v rozsahu stavebných objektov SO 310, SO 311, SO 312, SO 313, SO 622, SO 624, SO 641, SO 645, SO 655, SO 670 a SO 673. Jej doručením sa začalo stavebné konanie na zmenu stavby pred jej dokončením (§ 140 Stavebného zákona v spojení s § 18 ods. 1, ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní /správny poriadok/, ďalej aj len „Správny poriadok“).

3. Stavebný úrad následne stavebníkovi oznámením č. OU-NR-OVBP2-2017/015772-002 z 27.03.2017 oznámil, že súčasťou stavby je aj stavebný objekt SO 312 Oplotenie parkoviska NV, ktorý možno podľa § 57 Stavebného zákona ohlásiť stavebnému úradu a zrealizovať na základe oznámenia stavebného úradu, že proti jej uskutočneniu nemá námietky.

4. Orgán verejnej správy prvého stupňa oznámením (č. OU-NR-OVBP2-2017/015772-003) z 29.03.2017 oznámil účastníkom administratívneho konania (vrátane žalobcu, ktorému bolo doručené dňa 04.04.2017) začatie stavebného konania na základe žiadosti stavebníka o vydanie stavebného povolenia.

4.1. V oznámení stavebný úrad okrem iného uviedol, že Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej aj len „Ministerstvo životného prostredia SR“, „MŽP SR“), odbor posudzovania vplyvov na životné prostredie, vydalo na navrhovanú činnosť Automotive Nitra Project - Fáza 2 Záverečné stanovisko č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.01.2017.

4.2. Stavebný úrad v oznámení poučil účastníkov konania, že sa môžu k podkladom žiadosti o stavebné povolenie vyjadriť v lehote 7 pracovných dní odo dňa doručenia oznámenia o začatí konania. Stavebný úrad v oznámení súčasne poučil účastníkov administratívneho konania o možnosti nahliadnuť do podkladov na vydanie rozhodnutia s tým, že uviedol miesto nahliadnutia, termíny nahliadnutia do spisu ako aj telefonický kontakt, na ktorom je potrebné termín nahliadnutia vopred dohodnúť.

5. Stavebný úrad prípisom č. OU-NR-OVBP2-2017/015772-004 z 29.03.2017 zaslal MŽP SR, odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie, na posúdenie kópiu žiadosti o stavebné povolenie, oznámenie o začatí stavebného konania, projektovú dokumentáciu ako aj vyhodnotenie spôsobu zapracovania pripomienok v záverečnom stanovisku č. 4783/2016-1.7/pl zo 04.11.2016.

6. K oznámeniu o začatí stavebného konania sa z účastníkov stavebného konania vyjadril ďalší účastník 2/ a žalobca.

7. Žalobca v rámci svojho vyjadrenia súčasne požiadal stavebný úrad o vyhotovenie a doručenie fotokópie celého administratívneho spisu za účelom realizácie práva podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku.

7.1. Na uvedenú žiadosť žalobcu reagoval stavebný úrad prípisom č. OU-NR-OVBP2-2017/015772-011 z 21.04.2017, žalobcovi doručenému dňa 02.05.2017, v ktorom vyčíslil sumu za vyhotovenie fotokópii podkladov rozhodnutia podľa položky 2 písm. a) I. časti Prílohy k zákonu č. 145/1999 Z. z. o správnych poplatkoch (ďalej len „zákon o správnych poplatkoch“) celkovo v sume 289,50 eura (193 strán x 1,50 eura za každú aj začatú stranu). Stavebný úrad žalobcu poučil aj o spôsoboch úhrady tohto poplatku.

8. Stavebný úrad prípisom č. OU-NR-OVBP2-2017/017467-003 z 27.04.2017 stavebníkovi (ďalší účastník 1/) v nadväznosti na jeho ohlásenie drobnej stavby SO 312, doručené stavebnému úradu dňa 05.04.2017, určil, že drobnú stavbu - SO 312 Oplotenie parkoviska NV možno uskutočniť len na základe stavebného povolenia, a to z dôvodu, že v stavebným úradom určenej lehote nepreukázal vlastnícke ani iné právo k pozemkom, na ktorých sa má drobná stavba realizovať. Súčasne do administratívneho spisu vedeného vo veci č. OU-NR-OVBP2-2017/015772 presunul všetky podklady predložené k ohláseniu drobnej stavby z administratívneho spisu vedeného v danej veci pod č. OU-NR-OVBP2-2017/017467.

9. Dňa 27.06.2017 bolo stavebnému úradu v nadväznosti na jeho prípis č. OU-NR-OVBP2-2017/015772-004 z 29.03.2017 (podrobnosti v bode 5. odôvodnenia tohto rozsudku) doručené záväzné stanovisko MŽP SR, sekcie environmentálneho hodnotenia a odpadového hospodárstva, odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie č. 28350/2017 z 19.06.2017, vydané podľa § 38 ods. 4 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (ďalej aj len „zákon o EIA“ alebo

„zákon č. 24/2006 Z. z.“), podľa ktorého stavba „Príprava strategického parku Nitra fáza 2“ v rozsahu stavebných objektov uvedených v žiadosti o stavebné povolenie (medzi inými aj v rozsahu stavebného objektu SO 312) je z koncepcného hľadiska v súlade so zákonom o EIA, s rozhodnutiami vydanými MŽP SR podľa tohto zákona a ich relevantnými podmienkami.

9.1. V odôvodnení záväzného stanoviska MŽP SR poukázalo okrem iného aj na to, že MŽP SR ako príslušný orgán vydal pre navrhovanú činnosť s názvom „Automotive Nitra Project - fáza 2“ podľa zákona o EIA záverečné stanovisko č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016, právoplatné dňa 18.01.2017, a že v nadväznosti na návrh predložený stavebníkom na začatie správneho konania budú primerane platné podmienky určené v uvedenom záverečnom stanovisku, pod v odôvodnení uvedenými bodmi kapitoly VI.3. záverečného stanoviska.

10. Stavebný úrad následne oznámením č. OU-NR-OVBP2-2017/015772-037 zo 14.11.2017 oznámil účastníkom stavebného konania (žalobcovi doručené 11.12.2017) jeho začatie aj vo vzťahu k stavebnému objektu SO 312 Oplotenie parkoviska NV, pričom v oznámení uviedol aj dôvody tohto postupu (a to tie, ktoré oznámil ďalšiemu účastníkovi konania 1/ ako stavebníkovi prípisom č. OU-NR-OVBP2-2017/017467-003 z 27.04.2017 - viac v bode 8. odôvodnenia rozsudku).

10.1. Stavebný úrad v oznámení ďalej poukázal na to, že vo vzťahu k ostatným stavebným objektom uvedeným v žiadosti stavebníka o stavebné povolenie oznámil účastníkom konania začatie stavebného konania oznámením č. OU-NR-OVBP2-2017/015772-003 z 29.03.2017. Stavebný úrad v oznámení poučil účastníkov konania, že sa môžu k podkladom žiadosti o stavebné povolenie vyjadriť v lehote 7 pracovných dní odo dňa doručenia oznámenia o začatí konania.

10.2. V oznámení stavebný úrad okrem iného uviedol, že Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej aj len „Ministerstvo životného prostredia SR“, „MŽP SR“), odbor posudzovania vplyvov na životné prostredie, vydalo na navrhovanú činnosť Automotive Nitra Project - Fáza 2 Záverečné stanovisko č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.01.2017.

10.3. Stavebný úrad v oznámení súčasne poučil účastníkov administratívneho konania o možnosti nahliadnuť do podkladov na vydanie rozhodnutia s tým, že uviedol miesto nahliadnutia, termíny nahliadnutia do spisu ako aj telefonický kontakt, na ktorom je potrebné termín nahliadnutia vopred dohodnúť. Žalobcovi bolo uvedené oznámenie doručené dňa 11.12.2017.

11. K uvedenému oznámeniu o začatí stavebného konania č. OU-NR-OVBP2-2017/015772-037 zo 14.11.2017 sa vyjadril žalobca a ďalší účastník 7/.

12. Stavebný úrad oznámením č. OU-NR-OVBP2-2017/015772-040 z 20.11.2017 oznámil účastníkom stavebného konania o vydanie stavebného povolenia na stavu „Príprava strategického parku Nitra Fáza 2“ v rozsahu stavebných objektov podľa žiadosti (t. j. vrátane stavebného objektu SO 312, keďže aj vo vzťahu k tomuto stavebník v žiadosti o vydanie stavebného povolenia žiadal povoliť stavbu), že s poukazom na § 33 ods. 2 Správneho poriadku pred vydaním rozhodnutia môžu nahliadnuť do podkladov pre rozhodnutie, s tým, že uviedol miesto a termíny nahliadnutia, ako aj spôsob dohodnutia nahliadnutia do podkladov. Žalobcovi bolo dané oznámenie doručené dňa 11.12.2017.

13. Okresný úrad Nitra ako stavebný úrad podľa § 117b Stavebného zákona vydal dňa 19.12.2017 podľa § 66 Stavebného zákona v spojení s § 46 Správneho poriadku stavebné povolenie č. OU-NR-OVBP2-2017/015772-045 z 19.12.2017, ktorým o žiadosti ďalšieho účastníka 1/ ako stavebníka rozhodol tak, že povolil stavbu „Príprava strategického parku Nitra Fáza 2“ v rozsahu tam bližšie špecifikovaných (názvom a pozemkom, na ktorom budú umiestnené) stavebných objektov označených ako SO 310, SO 311, SO 313, SO 622, SO 624, SO 641, SO 655, SO 670, SO 673. Čo sa týka stavebných objektov stavby označených ako SO 312 a SO 645, tieto stavebný úrad týmto rozhodnutím nepovolil. Toto stavebné povolenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.04.2018, a to v spojení s rozhodnutím Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky ako odvolacieho orgánu č. 12657/2018/SV/24350 z 05.04.2018.

14. Okresný úrad Nitra ako stavebný úrad podľa § 117b Stavebného zákona vydal následne dňa 23.01.2018 podľa § 66 Stavebného zákona v spojení s § 46 Správneho poriadku stavebné povolenie č.

OU-NR-OVBP2-2018/003865-049 z 23.01.2018, ktorým o žiadosti ďalšieho účastníka 1/ ako stavebníka rozhodol tak, že povolil stavbu „Príprava strategického parku Nitra Fáza 2“ v rozsahu tam bližšie špecifikovaného stavebného objektu (pozemkami, na ktorom bude umiestnený), označeného ako SO 312 Oplotenie parkoviska NV. Vo výrokovvej časti stavebného povolenia orgán verejnej správy prvého stupňa ďalej uviedol skutočnosti majúce vplyv na rozhodnutie o umiestnení stavby, poukázal na vydané záverečné stanovisko na navrhovanú činnosť, uviedol projektanta stavby, spôsob uskutočnenia stavby, základné údaje o stavbe, zoznam účastníkov konania, určené podmienky na uskutočnenie stavby, podmienky vyplývajúce zo stanovísk a rozhodnutí dotknutých orgánov a správcov sietí a rozhodnutie o námietkach účastníkov konania (a to žalobcu a ďalšieho účastníka 7/).

14.1. Stavebný úrad vo výroku, v rámci rozhodnutia o námietkach účastníkov konania vo vzťahu k žalobcovi uviedol, že v priebehu konania vzniesol námietky a o týchto (konkrétne vymedzených v danej časti výroku stavebného povolenia) rozhodol tak, že ich zamietal alebo že sa netýkajú tohto konania, s výnimkou námietky, v ktorej žalobca žiadal, aby bol o začatí a priebehu konania a všetkých úkonoch písomne oboznámený zaslaním oznámenia na jeho adresu doporučenou poštou, ktorej námietke stavebný úrad vyhovel.

15. Žalobca a ďalší účastník 2/ podali proti uvedenému stavebnému povoleniu stavebného úradu (bod 14. odôvodnenia tohto rozsudku) odvolanie.

16. Stavebný úrad ako orgán verejnej správy prvého stupňa upovedomil prípisom (č. OU-NR-OVBP2-2018/003865-055) zo 06.03.2018 o obsahu odvolania žalobcu a ďalšieho účastníka 2/ tých účastníkov (stavebného) konania, ktoré odvolanie nepodali. Žalobcu stavebný úrad o obsahu podaného odvolania ďalšieho účastníka 2/ upovedomil prípisom č. OU-NR-OVBP2-2018/003865-056 zo 06.03.2018. Ďalšieho účastníka 2/ o obsahu podaného odvolania žalobcu upovedomil stavebný úrad prípisom č. OU-NR-OVBP2-2018/003865-057 zo 06.03.2018.

17. Stavebný úrad následne prípisom č. OU-NR-OVBP2-2018/003865-058 z 26.03.2018 predložil odvolania žalobcu a ďalšieho účastníka 2/ spolu s administratívnym spisom žalovanému na odvolacie konanie.

II. Stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia

18. Žalovaný, sekcia výstavby, o odvolaní žalobcu a ďalšieho účastníka 2/ (bod 17. odôvodnenia tohto rozsudku) rozhodol správnu žalobou žalobcu napadnutým rozhodnutím číslo: 13979/2018/SV/29549 z 23.04.2018, ktorým podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie žalobcu a ďalšieho účastníka 2/ a potvrdil prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa (bod 14. odôvodnenia tohto rozsudku). Rozhodnutie žalovaného bolo doručené žalobcovi dňa 21.05.2018. Rozhodnutie žalovaného (ako aj jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie) nadobudlo podľa vyznačenej doložky právoplatnosti právoplatnosť dňa 21.05.2018.

18.1. Žalovaný rozhodnutie odôvodnil v podstate nasledovne:

18.2. Žalovaný podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúmal v odvolacom konaní odvolaním napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu (preskúmal jeho výrokovú aj dôvodovú časť s právnymi predpismi, najmä Stavebným zákonom a jeho vykonávacími vyhláškami, Správnym poriadkom, zákonom č. 175/1999 Z. z., zákonom o EIA), a to aj z hľadiska odvolacích dôvodov, pričom nezistil dôvody na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

18.3. Právne odôvodnil žalovaný napadnuté rozhodnutie najmä § 3 ods. 1, ods. 5, § 32 ods. 1, § 46, § 59 ods. 1 a ods. 2 Správneho poriadku a § 32 ods. 2 Stavebného zákona.

18.4. Žalovaný stručne zopakoval podstatný priebeh dovtedajšieho administratívneho konania. Čo sa týka stavebným povolením povolenej stavby v rozsahu stavebného objektu SO 312, žalovaný poukázal okrem iného na prípis stavebného úradu č. OU-NR-OVBP2-2017/017467-003 z 27.03.2017, ktorým stavebníkovi podľa § 57 ods. 1 Stavebného zákona určil, že drobnú stavbu SO 312 možno uskutočniť len na základe stavebného povolenia. Stavebný úrad následne vychádzal z pôvodnej žiadosti o stavebné

povolenie súboru stavieb a jeho doplnenie už nevyžadoval, keď právo k pozemkom parc. č. KN-C XXXX/X, XXXX/X v k. ú. E. stavebník získal na základe rozhodnutia o vyvlastnení vydanom Okresným úradom Nitra č. OU-NR-OVBP2-2017/026358-017 zo 17.08.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky vydaným v odvolacom konaní č. 26186/2017/SV/75037 z 26.10.2017, právoplatným dňa 10.11.2017.

18.5. Žalovaný poukázal na to, že k žiadosti o stavebné povolenie boli priložené súhlasné stanoviská a vyjadrenia príslušných dotknutých orgánov bez vzájomných rozporov, ktoré stavebný úrad zahrnul do záväzných podmienok pre uskutočnenie stavby. Stavebnému úradu boli dobre známe pomery staveniska a projektová dokumentácia a predložené podklady boli dostačujúce pre vydanie napadnutého rozhodnutia. Stavebný úrad preto podľa § 61 ods. 2 Stavebného zákona upustil od ústneho pojednávania spojeného s miestnym zisťovaním.

18.6. Odvolacie dôvody žalobcu žalovaný vyhodnotil ako nedôvodné, čo v odôvodnení správnu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaný aj bližšie odôvodnil. V rámci toho okrem iného uviedol, že:

18.6.1. Stavebný objekt SO 312 je drobnou stavbou, ktorú možno povoliť zjednodušeným spôsobom, nemá vplyv na životné prostredie a projektová dokumentácia si nevyžaduje vypracovanie autorizovaným architektom alebo stavebným inžinierom.

18.6.2. Stavebný úrad v súlade so zákonom oznámil všetkým účastníkom konania a dotknutým orgánom začatie správneho konania a umožnil im v určenej lehote nahliadnuť do podkladov rozhodnutia a rovnako aj uplatniť námietky a pripomienky. Žalobca právo nahliadnuť do spisu v konaní nevyužil. Správny poriadok neustanovuje povinnosť správneho orgánu posilať kompletný spisový materiál účastníkovi konania na ním určené miesto.

18.6.3. Žalovaný v odvolacom konaní nezistil porušenie zákona v odvolaní napadnutom rozhodnutí. Stavebné povolenie obsahuje všetky predpísané náležitosti a vychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

18.6.4. Čo sa týka nedoručenia osvedčenia o významnej investícii vydaného Ministerstvom hospodárstva SR, tak táto námietka sa týka iného, osobitného konania Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky podľa zákona č. 175/1999 Z. z., ktorý nemožno preskúmať v tomto konaní.

18.6.5. Čo sa týka napadnutia rozhodnutia zo zisťovacieho konania žalobou žalobcu, na základe ktorej sa vedie konanie na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 11S/251/2016, žalovaný uviedol, že v spise sa nenachádza žiadne rozhodnutie z tohto konania, ktoré by sa týkalo odkladného účinku, preto je žalovaný viazaný daným rozhodnutím a záväznými stanoviskami orgánov chrániacich záujmy na úseku životného prostredia.

18.6.6. Okresný úrad mal právo upustiť od miestneho zisťovania spojeného s ústnym pojednávaním. Navyiac, oplotenie je drobnou stavbou, ktorú je možné povoliť aj zjednodušeným spôsobom podľa § 57 ods. 2 Stavebného zákona.

18.6.7. Čo sa týka odvolacích námietok žalobcu vo vzťahu k dopravnej kapacite podľa § 19 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon), žalovaný uviedol, že stavba sa má realizovať v k. ú. E., pričom žalobca je vlastníkom pozemkov v k. ú. I.. Pozemky vo vlastníctve žalobcu preto nebudú dotknuté povoľovanou stavbou. Navyiac, dopravné napojenie a ani ďalšie skutočnosti, ktoré odvolateľ v súvislosti s tým namietal, sa neriešili v tomto stavebnom konaní, neboli predmetom odvolaní napadnutého rozhodnutia ani projektovej dokumentácie týkajúcej sa predmetnej stavby a nesúvisia ani s jej realizáciou. Riešenie cestnej siete vychádza z Dopravnej štúdie spracovanej spoločnosťou Výskumný ústav dopravný, a. s. v novembri 2015, pričom riešenie územia V. je vecou samostatného projektového riešenia na Slovenskej správe ciest.

18.6.8. Predmetný stavebný objekt SO 312 nepredpokladá negatívny vplyv na životné prostredie. Námietka žalobcu týkajúca sa aplikácie podmienok záverečného stanoviska v súvislosti s týmto stavebným objektom je preto neopodstatnená.

18.6.9. V odvolacom konaní neboli doplnené žiadne nové podklady, o ktorých by bol žalovaný povinný informovať účastníkov konania.

18.7. Žalovaný uzavrel, že nezistil v konaní stavebného úradu a ani v napadnutom rozhodnutí žiadne porušenia hmotnoprávnych ani procesnoprávnych právnych predpisov. Stavebné povolenie je správne a zákonné, vychádza zo spoľahlivo a úplne zisteného skutkového stavu veci.

18.8. V záverečnej časti odôvodnenia sa následne žalovaný vysporiadal s odvolacími námietkami druhého odvolateľa - ďalšieho účastníka 2/, ktoré taktiež vyhodnotil ako nedôvodné.

18.9. Žalovaný preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti jeho rozhodnutia.

III. a/ Podstatné zhrnutie skutkových a právnych argumentov žalobcu

19. Žalobca sa správnou žalobou doručenu správnemu súdu dňa 23.07.2018 domáhal vo veci samej zrušenia rozhodnutia žalovaného, označeného v záhlaví, pričom súčasne navrhol aj zrušenie jemu predchádzajúceho rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa, ktorým bolo rozhodnutie (stavebné povolenie) Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-NR-OVBP2-2018/003865-049 z 23.01.2018 a vrátenia veci orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

20. Skôr, ako správny súd v ďalšej časti uvedie žalobné dôvody, ktoré žalobca v žalobe uplatnil, a na ktorých založil žalobou uplatňovaný nárok, už na tomto mieste uvádza, že žalobca od str. 3 po str. 9 (aj formálne ohraničené súvislou vodorovnou čiarou) skopíroval obsah ním podaného odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu (stavebnému povoleniu) stavebného úradu, o ktorom žalovaný rozhodol žalobou napadnutým rozhodnutím. Napriek tomu, že žalobca v žalobe uviedol, že argumentáciu uvedenú v odvolaní považuje za súčasť žalobných dôvodov, správny súd túto časť správnej žaloby (t. j. časť, v ktorej je skopírované odvolanie žalobcu z administratívneho konania) nevyhodnotil ako tú, v ktorej sú obsiahnuté žalobné dôvody.

20.1. Z ustanovenia § 182 ods. 1 písm. e) Správneho súdneho poriadku vyplýva, že žalobnými dôvodmi (resp. žalobnými bodmi) sú tie dôvody žaloby, z ktorých je zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov žalobca považuje napadnuté výroky rozhodnutia alebo opatrenia za nezákonné. Teda, z uvedeného ustanovenia Správneho súdneho poriadku explicitne vyplýva, že žalobnými dôvodmi sú len tie dôvody žaloby, z ktorých žalobca považuje práve správnou žalobou napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie (príp. ich výroky, ak tieto napáda len v časti) za nezákonné. A contrario žalobnými dôvodmi potom nie sú tie dôvody, z ktorých žalobca považuje za nezákonné výlučne len rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa (bez akejkoľvek väzby na žalobou napadnuté rozhodnutie odvolacieho orgánu), proti ktorému bol prípustný riadny opravný prostriedok, ktorý žalobca aj podal, a o ktorom odvolaní v druhom stupni rozhodol odvolací správny orgán.

20.2. V už uvedenej časti správnej žaloby žalobcu sú uvedené len odvolacie dôvody, ktorými žalobca v odvolacom konaní namietal len nezákonnosť prvostupňového rozhodnutia (stavebného povolenia), pričom proti samotnému prvostupňovému rozhodnutiu správna žaloba samostatne nesmerovala a ani smerovať nemohla (§ 7 písm. a/ Správneho súdneho poriadku), a teda v danej časti správnej žaloby nie sú obsiahnuté dôvody nezákonnosti správnou žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného. Preto napriek tomu, že žalobca v správnej žalobe uviedol, že odvolacie dôvody považuje za súčasť žalobných bodov (ktorým formálnym označením správny súd vzhľadom na zásadu posudzovania úkonov podľa ich obsahu nie je viazaný - § 55 ods. 3 Správneho súdneho poriadku), dospel k záveru, že tieto nie sú žalobnými dôvodmi, resp. bodmi v zmysle § 182 ods. 1 písm. e) Správneho súdneho poriadku. Správny súd preto v tomto správnom súdnom konaní na ne ako na žalobné dôvody nenazeral, a ani v nasledovnej časti preto túto časť žaloby správny súd nezahŕňa do opisu žalobných bodov žalobcu.

20.3. K totožným právnym záverom dospela aj právna doktrína (napr. Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018 - ďalej len „Veľký komentár k SSP“, komentár k § 182), ktorá v súvislosti s vymedzením žalobných bodov uvádza, že za

nedostatok žaloby súdna prax považuje len jednoduchý odkaz na námietky, ktoré žalobca vzniesol v administratívnom konaní, napríklad v administratívnom odvolaní. Správny súd k tomuto dopíňa, že niet rozdielu medzi jednoduchým odkazom na námietky v administratívnom odvolaní a skopírovaní celého obsahu administratívneho odvolania do správnej žaloby. Nepostačujúca je aj všeobecná konštatácia, že žalovaný sa nevysporiadal s odvolacími dôvodmi žalobcu, pokiaľ žalobca nevymedzí, s ktorou konkrétnou odvolacou námietkou sa žalovaný v žalobou napadnutom rozhodnutí nevysporiadal. Takáto všeobecná konštatácia rovnako preto nenapĺňa znaky žalobného dôvodu, resp. bodu, tak, ako sú vymedzené v § 182 ods. 1 písm. e) Správneho súdneho poriadku.

21. Vychádzajúc z uvedeného, správny súd konštatuje, že žalobca správnou žalobou uplatnený nárok založil na nasledovných žalobných dôvodoch, ktoré, ktoré podľa neho preukazujú, že žalovaný porušil ustanovenie § 59 Správneho poriadku, podľa ktorého mal preskúmať odvolaním napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, a to nielen z hľadiska zákonnosti, ale aj správnosti, a to spolu s jemu predchádzajúcim konaním, keďže v odvolacom konaní sa uplatňuje úplný apelačný princíp:

21.1. Žalobný bod 1/ (v správnej žalobe označený v bode III.1): Z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, aký režim sa z hľadiska zákona o EIA v danom prípade aplikoval, pričom žalobca trvá na tom, že k žiadnemu konaniu podľa tohto zákona nedošlo. V stavebnom povolení sa odkazuje na rozhodnutie MŽP SR ako orgánu, ktorý vydal záverečné stanovisko č. 4783/2016-1.7/pl zo 04.11.2016. Zámer Automotive Nitra Project Fáza 2 sa týka stavebnej činnosti automobilky Jaguar Land Rover, pričom strategický park je pojem podstatne širší ako Automotive Nitra Project. V tomto konaní správne orgány výstavbu Strategického parku Nitra zamieňajú s výstavbou v rámci zámeru Automotive Nitra Project. Stavebný zámer Automotive Nitra Project Fáza 2 bol povinne posudzovaný z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona o EIA a nejednalo sa len o zisťovacie konanie, ako to stavebný úrad uviedol v stavebnom povolení. Uvedené má vplyv aj na účasť v (preskúmanom stavebnom) konaní, keďže správny orgán mal konať aj s účastníkmi podľa zákona o EIA. Je potom aj sporné, ako sa správne orgány v tomto stavebnom konaní (predmetom ktorého bolo povolenie stavby) vysporiadali so stanoviskami a pripomienkami účastníkov konania o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

21.2. Žalobný bod 2/ (v správnej žalobe označený ako III.2): Žalobca namieta záväzné stanovisko MŽP SR č. 28350/2017 z 19.06.2017, v ktorom skonštatovalo, že návrh stavebníka je z koncepcného hľadiska v súlade so zákonom o EIA. Z takejto formulácie nie je pre žalobcu zrejmé, či došlo k potvrdeniu súladu predmetnej stavby so zákonom. Z procesného hľadiska žalobca namieta, že po tom, ako namieta (uvedené) záväzné stanovisko, nedošlo k postupu podľa § 140b ods. 5 Stavebného zákona a súčasne, že prvostupňový ako ani odvolací orgán (žalovaný) neupovedomil žalobcu na vyjadrenie sa k podkladom pre rozhodnutie predtým, ako ich tieto považovali za dostatočné pred vydaním rozhodnutia.

21.3. Žalobný bod 3/ (v správnej žalobe označený ako III.3): Správny orgán odoprel žalobcovi právo účinne realizovať procesné oprávnenia účastníka konania tým, že nevyhotovil žalobcovi fotokópiu správneho spisu, ale za jej vyhotovenie od neho žiadal úhradu poplatku vo výške 289,50 eura (pri výške poplatku 1,50 eura za každú aj začatú stranu a 193 stranách spisu).

21.4. Žalobný bod 4/ (v správnej žalobe označený ako III.4): V nadväznosti na § 9 ods. 2 vyhlášky ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, žalobca uviedol, že stavba je súčasťou stavby „Príprava strategického parku Nitra“, tvoriacej súbor stavieb, pričom žiadny zastavovací plán celého súboru stavieb v rámci výstavby a realizácie „Strategického parku Nitra“ nebol zo strany stavebníka v stavebnom konaní v súvislosti s projektovou dokumentáciou doložený. Túto skutočnosť žalobca namieta už v konaní o vydaní stavebného povolenia prvého stavebného objektu v rámci Strategického parku, čo však stavebný úrad ani žalovaný nezohľadnili.

21.5. Žalobný bod 5/ (v správnej žalobe označený ako III.5): Vadnosť stavebného povolenia ako aj napadnutého rozhodnutia žalovaného žalobca ďalej identifikoval v tom, že podklady, z ktorých stavebný úrad pri vydávaní svojho rozhodnutia v stavebnom konaní vychádzal, a to konkrétne podklady týkajúce sa dopravného napojenia stavieb a hlavne vyústenia dopravy na cestu I/64 (ktorých stavieb sa toto stavebné konanie týka), sú nepreskúmateľné a uvedené je z nich nezistiteľné. Stavebný úrad je podľa § 66 ods. 4 písm. d) Stavebného zákona povinný určiť aj podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby z hľadiska napojení na pozemné komunikácie. To nie je možné bez znalostí dopravnej situácie. Rovnako

bez znalosti dopravnej situácie stavebný úrad nemôže ani zabezpečiť dodržanie zákonnej podmienky pri daných stavbách, vyplývajúcej z § 4 ods. 2 vyhlášky MŽP SR č. 532/2002 Z. z. Žalobca uviedol, že úsek cesty I/64 s napojením na rýchlostnú komunikáciu R1A nebol dopravne a kapacitne vyriešený tak, aby vyhovoval plynulosti cestnej dopravy pre celý areál Strategického parku ako aj závod Jaguar Land Rover. Daný úsek cesty nebol ani predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie v rámci zisťovacieho konania podľa zákona o EIA. Žalobca poukázal na rozhodnutie ministra životného prostredia Slovenskej republiky z 13.01.2017 č. 2930/2017-9.2 (1/2017-rozkl.), ktorým bolo potvrdené záverečné stanovisko MŽP SR č. 4783/2016-1.7/pl. zo 04.11.2016, a v ktorom minister uviedol, že pred predložením žiadosti o stavebné povolenie bude potrebné spracovať návrh dopravného riešenia napojenia mestskej časti I., v lokalite V. - X., L. R.. Z. C. I/XX. Uvedené rozhodnutie je výsledkom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti, Automotive Nitra Project - Fáza 2, ktorá sa má realizovať v rámci Strategického parku, ktorého súčasťou je aj stavba, ktorá je predmetom stavebného konania v tejto veci.

21.6. Žalobný bod 6/ (v správnej žalobe označený ako III.6): Žalobca poukázal na to, že podľa § 18 ods. 2 písm. b) zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (ďalej v tejto časti odôvodnenia aj len ako „zákon o EIA“), pri uplatnení prílohy č. 8, časť 9 Infraštruktúra, položka 15 Projekty budovania priemyselných zón, vrátane priemyselných parkov, kde sú v časti B upravené kritériá, resp. limity, za naplnenia ktorých je v zmysle danej právnej normy §-u 18 ods. 2 písm. b) daná zo zákona povinnosť viesť zisťovacie konanie, je práve v prípade predmetnej položky 15, pod ktorú spadajú aj priemyselné parky, v časti B uvedené „bez limitu“. Z toho je zrejmé, že podľa platnej legislatívy je v prípade realizácie stavieb v rámci strategických parkov daná zákonná povinnosť viesť zisťovacie konanie, a to bez akýchkoľvek ďalších determinantov. Následne je nutné prihliadať na § 38 ods. 3 zákona o EIA, podľa ktorého povoľujúci orgán nesmie vydať rozhodnutie bez vydaného záverečného stanoviska alebo bez rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, ak ide o navrhovanú činnosť, ktorá podlieha rozhodovaniu podľa tohto zákona. Zdôraznil, že v rámci Strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona o EIA. Samotný strategický park z hľadiska vplyvov na životné prostredie posudzovaný nebol. Je preto nutné ustáliť nezákonnosť stavebného povolenia, a tým aj napadnutého rozhodnutia.

III. b/ Podstatné zhrnutie skutkových a právnych argumentov vyjadrenia žalovaného

22. K žalobe sa vyjadril žalovaný, ktorý navrhol, aby správny súd konanie o správnej žalobe podľa § 190 SSP zamietol. Žalovaný skonštatoval, že v žalobe nie sú uvedené žiadne nové skutočnosti, či dôkazy oproti tým, s ktorými sa žalovaný už zaoberal v odvolacom konaní, a o ktorých rozhodol žalobou napadnutým rozhodnutím. K nedôvodnosti žaloby žalobcu uviedol v podstate nasledovne:

22.1. Námietka žalobcu založená na tom, že okresný úrad ho vyzval na zaplatenie poplatku za vyhotovenie žalobcom vyžadovanej fotokópie kompletného spisu nie je relevantná, keďže sa netýka merita veci a nemá vplyv tak na zákonnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného úradu ako ani správnu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného. Stavebný úrad v súlade so zákonom oznámil účastníkom konania a dotknutým orgánom začatie správneho konania a umožnil im v určenej lehote nahliadnuť do podkladov rozhodnutia, robiť si z neho výpisy a kópie. Žalobca svoje právo nahliadnuť do administratívneho spisu na stavebnom úrade v určených dňoch a čase nevyužil.

22.2. Stavebný úrad bol v konaní viazaný záverečným stanoviskom MŽP SR č. 4783/2016-1.7/pl ako aj obsahom ďalšieho súhlasného stanoviska MŽP SR č. 43245/2017 z 20.09.2017, v ktorom skonštatovalo, že povoľovaná stavba je z koncepcného hľadiska v súlade so zákonom o EIA a s rozhodnutiami vydanými MŽP SR podľa tohto zákona a ich relevantnými podmienkami. Navyiac, predmetný stavebný objekt SO 312 je drobnou stavbou, ktorú možno povoliť zjednodušeným spôsobom, pričom nemá vplyv na životné prostredie a projektová dokumentácia si nevyžaduje vypracovanie autorizovaným architektom alebo stavebným inžinierom.

22.3. Čo sa týka doručovania osvedčenia o významnej investícii žalobcovi, tak stavebný úrad ako ani žalovaný nie sú oprávnenými orgánmi v danej veci konať.

22.4. Žalobca námietku voči záväznému stanovisku MŽP SR č. 28350/2017 z 19.06.2017, ktorá nebola uplatnená v stavebnom ani v odvolacom konaní, bližšie nešpecifikoval, teda nie je zrejmé, čo konkrétne namieta, aké porušenie, v čom má spočívať, v rozpore s akým právnym predpisom konal a pod. Z tohto dôvodu žalovaný považuje žalobcovu námietku za zmaťočnú, ktorá vykazuje znaky procesnej obštrukcie. Stavebný úrad a žalovaný ako odvolací orgán považovali uvedené záväzné stanovisko za kladné stanovisko, ktoré nebolo v rozpore s ostatnými záväznými stanoviskami a na základe súladu všetkých záväzných stanovísk dotknutých orgánov bolo vydané stavebné povolenie. Žalovaný zdôraznil, že nie je oprávnený posudzovať námietky žalobcu týkajúce sa konaní ohľadom posudzovania vplyvov na životné prostredie podľa zákona o EIA vo veciach strategického parku.

22.5. Stavebný úrad v súlade s § 61 ods. 2 Stavebného zákona upustil od ústneho pojednávania. Stavebný úrad nebol povinný špeciálne odôvodňovať tento postup.

22.6. K námietkam žalobcu týkajúcim sa dopravnej kapacitnosti žalovaný uviedol, že dopravné napojenie a ani ďalšie skutočnosti, ktoré žalobca namieta (v rámci tohto žalobného bodu) sa neriešili v predmetnom stavebnom konaní, neboli predmetom stavebného povolenia ani projektovej dokumentácie týkajúcej sa predmetnej stavby a nesúvisia ani s jej realizáciou. Riešenie cestnej siete vychádza z Dopravnej štúdie spracovanej spoločnosťou Výskumný ústav dopravný, a.s. v novembri 2015, pričom riešenie územia V. je vecou samostatného projektu riešeného Slovenskou správou ciest.

22.7. Priestorové usporiadanie strategického parku vyplýva zo zastavovacieho plánu, ktorý bol predložený k stavebnému povoleniu na prvý stavebný objekt areálu. Vydaním stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie daného územia.

III. c/ Podstatné zhrnutie skutkových a právnych argumentov vyjadrenia ďalšieho účastníka 1/

23. K žalobe sa na výzvu súdu vyjadril ďalší účastník 1/, ktorý navrhol, aby správny súd správnu žalobu podľa § 190 SSP zamietol, a aby uložil žalobcovi povinnosť nahradiť ďalšiemu účastníkovi 1/ trovy konania, vrátane trov právneho zastúpenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na označený účet advokátskej kancelárie, ktorá bola v čase podania vyjadrenia právnym zástupcom ďalšieho účastníka 1/. Ďalší účastník 1/ vo vyjadrení k žalobe žalobcu uviedol:

23.1. Úvodom ďalší účastník 1/ odkázal na časť svojho skoršieho podania, v ktorom sa vyjadril aj k niektorým žalobným bodom. V ňom k týmto žalobným bodom uviedol, že čo sa týka námietky nedostatočnej dokumentácie týkajúcej sa dopravného napojenia, táto je pre toto konanie irelevantná, keďže dopravné napojenie ani ďalšie skutočnosti, ktoré žalobca namieta, sa neriešili v tomto stavebnom konaní, neboli predmetom stavebného povolenia ani projektovej dokumentácie týkajúcej sa stavby a nesúvisia s realizáciou stavby. Dokumentácia, ktorá bola podkladom pre rozhodovanie stavebného úradu o žiadosti stavebníka je postačujúca, spĺňa zákonné podmienky a predstavuje dostatočný podklad pre vydanie stavebného povolenia. K žiadosti sa vyjadrili aj dotknuté orgány, ktoré vo svojich stanoviskách nevzniesli zamietavé alebo negatívne vyjadrenia, so stavbou súhlasili a ich podmienky sú súčasťou rozhodnutia stavebného úradu. Navyiac, posúdenie vplyvov úseku cesty I/64 s napojením na rýchlostnú komunikáciu R1A na životné prostredie bolo predmetom samostatného zisťovacieho konania, ktorého výsledkom bolo rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie č. 2017/026765-052-F21, ktoré je právoplatné.

23.2. Práva žalobcu v stavebnom konaní podľa zákona o EIA, Stavebného zákona a Správneho poriadku, ktorých dodržanie je stavebný úrad povinný skúmať, dodržané boli, keď žalobcovi ako účastníkovi stavebného konania bolo umožnené nahliadať do spisu a vyjadrovať sa k stavebnému konaniu a jeho podkladom. Napadnuté rozhodnutia a konanie, ktoré im predchádzalo, nie sú v rozpore s právnymi predpismi a oba správne orgány sa v rozhodnutiach riadne vysporiadali s námietkami žalobcu.

23.3. Oznámenie o začatí stavebného konania zo 14.11.2017 č. OU-NR-OVBP2-2017/015772-037 bolo doručené účastníkom konania. V ňom boli upovedomení o svojich procesných právach. Navyiac,

stavebný úrad listom č. OU-NR-OVBP2-2017/015772-040 z 20.11.2017 oznámil účastníkom konania, že podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku majú možnosť nahliadnuť do spisu pred vydaním rozhodnutia, čo žalobca nevyužil.

23.4. Ďalší účastník 1/ ďalej v samotnom vyjadrení k žalobe poukázal na to, že z administratívneho konania a postavenia žalobcu v ňom je zrejmé, že je oprávnený podať žalobu iba ako zainteresovaná verejnosť podľa § 178 ods. 3 SSP, a teda že môže namietať len porušenie verejného záujmu v oblasti životného prostredia. Žalobca odvodzoval svoje postavenie účastníka administratívneho konania z pozície zainteresovanej verejnosti, a teda nie je oprávnený podať správnu žalobu a namietať, že bol ukrátený na svojich subjektívnych právach alebo právom chránených záujmoch podľa § 178 ods. 1 SSP. Žalobca v žalobe namieta a všetky jeho žalobné body smerujú k tomu, že bol ukrátený na svojich subjektívnych právach, a že došlo k porušeniu viacerých relevantných ustanovení zákonov, pričom na takúto argumentáciu nie je žalobca vecne legitimovaný podľa § 178 SSP.

23.5. K námietke neaplikácie § 59 ods. 2 Správneho poriadku uviedol, že žalovaný sa zaoberal odvolaním žalobcu a svoje rozhodnutie o ňom odôvodnil. Ďalší účastník 1/ sa stotožňuje s rozhodnutím žalovaného. Žalovaný preskúmal napadnuté rozhodnutie stavebného úradu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom zohľadnil nielen skutočnosti namietané žalobcom, ale preskúmal aj postup a rozhodnutie stavebného úradu z hľadiska ich zákonnosti a správnosti. Žalovaný nezistil v postupe stavebného úradu ani rozhodnutí žiadne porušenia právnych predpisov, ani porušenie procesných či iných práv účastníkov konania a v konaní sa nevyskytla žiadna vada, ktorá by odôvodňovala zmenu alebo zrušenie rozhodnutia stavebného úradu. V danej veci boli splnené podmienky pre povolenie stavby.

23.6. K námietke nejasnosti na základe ktorého rozhodnutia o posudzovaní vplyvov na životné prostredie ďalší účastník uviedol, že z rozhodnutia žalovaného je nepochybne zrejmé, že stavba sa povoľovala na základe záverečného stanoviska č. 4783/2016-1.7/pl zo 04.11.2016, potvrdeného rozhodnutím ministra. Stavebný úrad a žalovaný z uvedeného podkladu vychádzali pri posúdení, či bola stavba posúdená z hľadiska vplyvov na životné prostredie, čo uviedli aj vo svojich rozhodnutiach.

23.7. Osvedčenie o významnej investícii č. 20801/2015-1000-33509 z 13.07.2015 je správnym aktom sui generis. Zákon č. 175/1999 Z. z. doručovanie osvedčenia neupravuje vôbec. Správny poriadok sa vzhľadom na absenciu odchylnu právnej úpravy v zákone č. 175/1999 Z. z. naň podľa § 1 ods. 1 Správneho poriadku vzťahuje. Správny poriadok upravuje doručovanie rozhodnutí, výziev, predvolaní a iných písomností adresátovi, ktorým bol v danom prípade ďalší účastník 1/, ktorému uvedené osvedčenie aj bolo doručené. Osvedčenie nie je potrebné doručovať vlastníkom pozemkov v ňom uvedených, ale len osobe, v prospech ktorej bolo vydané. Navyiac, vláda Slovenskej republiky nie je orgánom verejnej správy a pokiaľ rozhoduje o otázkach, ktoré jej zveruje článok 119 Ústavy SR, nejde o rozhodnutie v správnom konaní, ale o rozhodnutie politické, v rámci ústavnej právomoci vlády. Stavebný úrad ani súd preto nie je oprávnený preskúmať takéto rozhodnutie.

23.8. Čo sa týka žalobcom podanej správnej žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra, ktorým bolo potvrdené záverečné stanovisko a o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo 14.12.2015, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie zo zisťovacieho konania č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 z 08.10.2015 spolu s návrhom na priznanie odkladného účinku, tak ďalší účastník 1/ poukázal na to, že doposiaľ nebolo vydané rozhodnutie o podaných žalobách ani o priznaní odkladného účinku. Podanie správnej žaloby nepredstavuje ani dôvod na prerušenie stavebného konania. Dôvody prerušenia konania sú upravené v § 29 Správneho poriadku, pričom v tomto konaní nejde ani o jeden z týchto dôvodov. Do úvahy neprichádza ani konanie o predbežnej otázke, keďže v danej veci bolo vydané právoplatné záverečné stanovisko a na to nadväzujúce rozhodnutie ministra a rozhodnutie zo zisťovacieho konania a na to nadväzujúce rozhodnutie o odvolaní a stavebný úrad je týmito rozhodnutiami podľa § 40 ods. 1 Správneho poriadku viazaný. Navyiac, vychádzajúc z § 135 SSP, súd v správnom súdnom konaní musí posudzovať len to, či v čase vydania preskúmaného rozhodnutia postupoval správny orgán zákonne, pričom nezákonnosť správneho rozhodnutia nemôže spôsobiť okolnosť, ktorá v čase rozhodovania správneho orgánu nenastala a nastala až v budúcnosti, teda po vydaní preskúmaného rozhodnutia.

23.9. Keďže prvostupňový orgán a rovnako tak ani žalovaný nie sú oprávnení preskúmať záväzné stanoviská predložené dotknutými orgánmi, bol prvostupňový orgán viazaný záväzným stanoviskom MŽP SR č. 28350/2017 z 19.06.2017, a preto postupoval správne zákonne, keď rozhodol v súlade s ním. Čo sa týka neaplikácie § 140b ods. 5 Stavebného zákona, tak túto žalobca bližšie nešpecifikoval, teda nie je zrejmé, čo konkrétne namieta, aké porušenie, v čom má spočívať, v rozpore s akým právnym predpisom konal a pod. Z týchto dôvodov je námietka neurčitá a zmätočná a javí sa len ako procesná obštrukcia.

23.10. Okresný úrad postupoval v súlade s § 23 ods. 4 Správneho poriadku, keď za poskytnutie kópii požadoval úhradu materiálnych nákladov spojených so zhotovením kópii. Žiaden právny predpis nevyžaduje, aby správny orgán najskôr poskytol informáciu, a potom vymáhal úhradu nákladov. Navyiac, žalobca bol už v oznámení o začatí stavebného konania poučený o práve nahliadnuť do spisu, oboznámiť sa s podkladmi pre vydanie stavebného povolenia a uplatniť námietky a pripomienky. Nevyužitie práva žalobcom nemôže viesť k záveru, že žalobca bol ukrátený na svojich právach alebo vylúčený z prístupu k správne orgánu.

23.11. K namietanému nerešpektovaniu § 9 ods. 2 vyhlášky MŽP SR č. 453/2000 Z. z. ďalší účastník 1/ uviedol, že zastavovací plán bol predložený v rámci stavebného konania na prvý stavebný objekt areálu a rieši priestorové usporiadanie strategického parku. Vydaním stavebného povolenia pre prvý stavebný objekt areálu sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie daného územia. Námietka žalobcu, že žiadny zastavovací plán nebol doložený, nie je ničím podložená.

23.12. Ustanovenie § 61 ods. 2 Stavebného zákona neukladá stavebnému úradu, aby splnenie podmienok pre rozhodnutie o upustení od miestneho zisťovania a ústneho pojednávania osobitne preukazoval. Je na úvahe stavebného úradu, či upustí od miestneho zisťovania a ústneho pojednávania, ak sú naplnené predpoklady uvedené v danom ustanovení. Stavebný úrad rozhodol, že sú naplnené podmienky pre uvedený postup a ani žalovaný ako odvolací orgán v takomto postupe stavebného úradu nevzhliadol nezákonnosť.

23.13. K námietke, že stavebnému konaniu nepredchádzalo posudzovanie vplyvov na životné prostredie, týkajúce sa Strategického parku ako celku, ďalší účastník 1/ uviedol, že v preskúmanom konaní bol okresný úrad ako aj žalovaný viazaný rozhodnutím ministra životného prostredia SR č. 2930/2017-9.2 (1/2017 - rozkl.) zo dňa 13.01.2017, ktorým bolo potvrdené záverečné stanovisko MŽP SR č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016 a záväzným stanoviskom MŽP SR, odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie č. 28350/2017 z 19.06.2017, ktorým bolo potvrdené, že predložený návrh na začatie stavebného konania pre povolenie stavby je z koncepcného hľadiska v súlade so záverečným stanoviskom MŽP SR č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016 a rozhodnutím ministra životného prostredia SR č. 2930/2017-9.2 (1/2017 - rozkl.) zo dňa 13.01.2017. Stavebný úrad i žalovaný boli obsahom týchto stanovísk viazaný. Nad rámec uvedeného ďalší účastník 1/ poukázal na to, že strategický park (ktorý pojem je použitý v osvedčeniach o významnej investícii č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13.07.2015, č. 20801/2015-1000-35613 zo dňa 22.07.2015 a č. 08806/2017-4220-10455 zo dňa 27.02.2017) ako celok bol posúdený podľa zákona č. 127/1994 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie ešte v roku 2005 ako navrhovaná činnosť „Priemyselný park Nitra - Sever“, ktorého zámer sa zhoduje s účelom vybudovania strategického parku. Z pohľadu požiadavky prílohy č. 8 časť 9 položka 15 zákona o EIA boli posúdené viaceré činnosti v samostatnom zisťovacom konaní.

23.14. Záverom ďalší účastník 1/ zhrnul, že okresný úrad ako aj žalovaný postupovali v konaní správne, ich rozhodnutia obsahujú všetky zákonné náležitosti, vychádzajú zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, vec správne právne posúdili a tieto rozhodnutia sú v súlade s právnymi predpismi.

III. d/ Podstatné zhrnutie skutkových a právnych argumentov vyjadrenia ďalšieho účastníka 6/

24. K žalobe sa vyjadril ďalší účastník 6/, ktorý navrhol, aby správny súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. K nedôvodnosti žaloby v podstate uviedol:

24.1. Žalobca v žalobe neuviedol žiadne ďalšie dôvody nezákonnosti stavebného povolenia ako tie, ktorými sa zaoberal už žalovaný v odvolacom konaní. Žalobca uvádza, že boli porušené viaceré procesné normy, no nekonkretizuje, aké konkrétne práva (či už jeho alebo verejnosti) mali byť porušené a akým konkrétnym postupom či rozhodnutím žalovaného alebo stavebného úradu malo k takémuto porušeniu dôjsť.

24.2. Ďalší účastník 6/ zdôraznil, že predmetom stavebného povolenia je výstavba oplotenia, ktoré je podľa § 139b ods. 8 písm. b) Stavebného zákona drobnou stavbou, na uskutočnenie ktorej nie je podľa § 55 ods. 2 Stavebného zákona potrebné stavebné povolenie a postačí jej ohlásenie stavebnému úradu. Keďže stavebný úrad nepovažoval vlastnícke alebo iné právo k pozemku za preukázané, podľa § 57 ods. 1 Stavebného zákona určil, že predmetnú drobnú stavbu možno uskutočniť len na základe stavebného povolenia.

24.3. Ďalší účastník 6/ sa stotožnil so žalovaným, ktorý uviedol, že námietky žalobcu sú všeobecného charakteru, priamo nesúvisia so stavebným objektom SO 312 Oplotenie parkoviska NV, ktoré je drobnou stavbou, a ktorú možno povoliť zjednodušeným spôsobom, že tento stavebný objekt nemá vplyv na životné prostredie a projektová dokumentácia si nevyžaduje vypracovanie autorizovaným architektom alebo stavebným inžinierom.

24.4. Výstavba oplotenia nemôže byť činnosťou, ktorá je predmetom posudzovania jej vplyvov na životné prostredie podľa zákona o EIA.

24.5. Záverom ďalší účastník 6/ zhrnul, že žalovaný ako aj stavebný úrad rozhodnutia dostatočne odôvodnili a riadne sa aj vysporiadali s námietkami žalobcu. Rozhodnutia boli vydané oprávnenými orgánmi, vychádzajú zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, obsahujú všetky zákonné náležitosti a sú v súlade s platnými právnymi predpismi. Rovnako tak konanie, ktoré ich vydaniu predchádzalo, nevykazuje žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok ich zrušenie.

III. e/ Podstatné zhrnutie skutkových a právnych argumentov vyjadrenia osoby zúčastnenej na konaní

25. K žalobe sa vyjadrila osoba zúčastnená na konaní (ďalej aj len ako „zúčastnená osoba“), ktorá navrhla, aby správny súd správnu žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol. Osoba zúčastnená na konaní k nedôvodnosti jednotlivých žalobných bodov žalobcu uviedla:

25.1. K žalobnému bodu 1/ a 2/: Prvostupňové rozhodnutie ako aj rozhodnutie žalovaného sú zákonné a správne, vydané v súlade so všeobecne záväznými predpismi. Pri ich vydaní nedošlo k pochybeniam, ktoré by zakladali dôvody na ich zmenu alebo zrušenie súdom. Príslušné orgány sa s námietkami žalobcu už dostatočne vysporiadali.

25.2. K žalobnému bodu 3/: Podľa § 23 ods. 4 Správneho poriadku správny orgán môže poskytnúť kópie spisov za úhradu materiálnych nákladov spojených so zhotovením kópii. Správny orgán teda nepostupoval šikanózne, keď za vyhotovenie kópii spisu žiadal uhradiť poplatok. Aj v zmysle komentárovej literatúry (komentár vydavateľstva C. H. Beck, Potasch, Hašanová, 2. vydanie, 2015) sa na vyhotovovanie kópii zo spisov vzťahujú ustanovenia zákona č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch, podľa ktorého osoba, ktorá žiada o vyhotovenie kópie, je povinná uhradiť správny poplatok, ktorý pokryje výšku nákladov vzniknutých správnomu orgánu v súvislosti s vyhotovovaním kópie spisu, pričom poplatok sa platí za každú začatú stranu.

25.3. K žalobnému bodu 4/: Priestorové usporiadanie strategického parku vyplýva zo zastavovacieho plánu, ktorý už bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu (vydané pod č. OU-NR-OVBP2-2015/041342-026 zo dňa 16.12.2015). Vydaním takéhoto stavebného povolenia sa stal zastavovací plán záväzný pre priestorové usporiadanie daného územia. Namietané neaplikovanie § 9 ods. 2 vyhlášky MŽP SR č. 453/2000 Z. z. preto nie je dôvodné.

25.4. K žalobnému bodu 5/: Dopravné napojenie sa neriešilo v tomto stavebnom konaní a nebolo predmetom stavebného povolenia, ani projektovej dokumentácie povoľovanej stavby a nesúvisí ani s jej realizáciou. Preto ani tento žalobný bod nie je dôvodný.

25.5. K žalobnému bodu 6/: V zmysle zákona o EIA sa nevyžaduje samostatné posudzovanie strategického parku ako je tento definovaný v zákone č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií. Stavebný úrad v stavebnom konaní overil, že uvedený zámer posúdilo MŽP SR ako príslušný orgán, ktoré vydalo záverečné stanovisko. Žalovaný bol viazaný týmto rozhodnutím a nebol oprávnený sám posudzovať zákonnosť postupu príslušných orgánov v takýchto konaniach a ani zákonnosť nimi vydávaných rozhodnutí.

25.6. V ďalšej časti vyjadrenia sa osoba zúčastnená na konaní vyjadrila k aktívnej žalobnej legitímácii žalobcu. V rámci toho uviedla, že žalobca získal postavenie účastníka v predmetnom konaní podľa § 24 a nasl. zákona o EIA. Žalobu žalobcu je preto potrebné posudzovať v zmysle § 178 ods. 3 SSP, a teda v zmysle § 42 v spojení s § 2 ods. 2 SSP sa žalobca nemôže domáhať správnou žalobou ochrany svojich subjektívnych práv alebo právom chránených záujmov, ale mal by sa domáhať ochrany porušenia verejného záujmu v oblasti životného prostredia, čo však v tomto konaní nie je preukázané. Žaloba žalobcu síce obsahuje tvrdenie, že bola rozhodnutím orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch (ktorá je podmienkou aktívnej žalobnej legitímácie podľa § 178 ods. 1 SSP), avšak žalobca v nej vymedzených žalobných bodoch žiadnym spôsobom nevymedzil práva, na ktorých mal byť rozhodnutím ukrátený, resp. ktoré jeho práva mali byť porušené alebo priamo dotknuté.

25.7. Záverom osoba zúčastnená na konaní zhrnula, že správne orgány (prvostupňoví i odvolací - žalovaný) vydali svoje rozhodnutia na základe dostatočne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu, pričom tieto aj riadne zdôvodnili a dôsledne sa zaoberali s námietkami, ktoré žalobca v priebehu správneho konania predložil.

IV. Zhrnutie ďalšieho priebehu konania

26. Ostatní ďalší účastníci konania sa na výzvu správneho súdu k správnej žalobe nevyjadrili.

27. Žalobca procesné právo podať žalobnú repliku k vyjadreniu žalovaného, ďalšieho účastníka 1/, ďalšieho účastníka 6/ a osoby zúčastnenej na konaní, ktoré podania mu správny súd doručil, nevyužil.

28. Vo vzťahu k podaniu ďalšieho účastníka 11/, ktorý v priebehu správneho súdneho konania doručil správne súdu podanie, podľa obsahu ktorého sa vzdáva účastníctva v konaní, správny súd uvádza nasledovné:

28.1. Ďalší účastník 11/, tento osobne doručil dňa 11.09.2019 správne súdu podanie v listinnej podobe, ktorého obsahom bolo vzdanie sa účastníctva v konaní (č. l. 335). Keďže na tomto písomnom podaní ďalšieho účastníka 11/ nebola podľa § 32 ods. 4 SSP osvedčená pravosť podpisu žalobcu a s takýmto obsahom neurobil ďalší účastník 11/ ani elektronické podanie so zaručeným elektronickým podpisom, nevyvolal tento procesný úkon ďalšieho účastníka 11/ žiadne procesnoprávne účinky (najmä ten, že by mu v jeho dôsledku zaniklo účastníctvo v tomto správnom súdnom konaní). Ďalší účastník 11/, ktorý bol do konania pribratý uznesením č. k. 26S/26/2018 - 88 z 18. decembra 2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.01.2019, bol pritom v poučení tohto uznesenia riadne poučený o náležitostiach podania, ktorým sa môže účastníctva v konaní vzdať.

29. Predseda senátu podľa § 107 ods. 1 písm. a) SSP nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie, keďže o to požiadal aspoň jeden z účastníkov konania (ako prvý žalobca v podanej správnej žalobe).

29.1. Správny súd prejednal vec na pojednávaní dňa 27.08.2020.

29.2. Na pojednávaní sa k veci vyjadril žalobca (v zastúpení), žalovaný, ďalší účastník 1/ a osoba zúčastnená na konaní. Žalobca na pojednávaní zotrval na svojom žalobnom návrhu, obsiahnutom v správnej žalobe. Žalovaný, ďalší účastník 1/ a osoba zúčastnená na konaní taktiež zotrvali na svojich návrhoch rozhodnutia vo veci samej, obsiahnutých v ich predchádzajúcich písomných vyjadreniach - teda navrhli žalobu zamietnuť.

29.3. Správny súd po prejednaní veci odročil pojednávanie za účelom vyhlásenia rozsudku na 17.09.2020, kedy vyhlásil na pojednávaní tento rozsudok.

V. Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov účastníkov konania a ich vyhodnotenie, právne posúdenie veci

30. Krajský súd v Nitre ako vecne a miestne príslušný správny súd (§ 19 v spojení s § 10 a § 13 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok - ďalej len „Správny súdny poriadok“ alebo „SSP“), konajúci v senáte o všeobecnej správnej žalobe žalobcu (§ 6 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 177 a nasl. SSP), nezistiac naplnenie dôvodov podľa § 134 ods. 2 SSP viazaný rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 134 ods. 1 SSP, § 134 ods. 2 a contrario SSP), nezistiac existenciu dôvodov na postup podľa § 119 veta druhá SSP a nezistiac naplnenie dôvodov podľa § 120 SSP vychádzajúci zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy (§ 119 veta prvá SSP), na nariadenom pojednávaní (§ 107 ods. 1 SSP) preskúmal zákonnosť správnu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, označeného v záhlaví, pričom vychádzajúc zo stavu daného v čase jeho právoplatnosti (§ 135 ods. 1 SSP) dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju týmto rozsudkom podľa § 190 SSP zamietol.

31. Správny súd, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy (§ 119 veta prvá SSP) a tento neopakujúc na tomto mieste, keď je podrobne opísaný už v odôvodnení rozhodnutia žalovaného (v spojení s jemu predchádzajúcim prvostupňovým rozhodnutím) a v podstatných častiach aj v I. a II. časti odôvodnenia tohto rozsudku, vec právne posudzoval a rozhodoval podľa nasledovných ustanovení:

31.1. Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

31.2. Podľa § 140 SSP, vo veciach toho istého žalobcu a totožného predmetu konania, ktoré už boli predmetom konania pred správnym súdom, v odôvodnení každého ďalšieho rozsudku správny súd poukáže už len na totožný rozsudok, prípadne stručne zopakuje jeho dôvody.

31.3. Podľa § 175 ods. 1 SSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu správny súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31.4. Podľa § 168 SSP, žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

31.5. Podľa § 169 SSP, ďalší účastník, osoba zúčastnená na konaní a zainteresovaná verejnosť pri zúčastnení sa na konaní podľa § 42 ods. 1 písm. d) majú voči účastníkovi konania, ktorý nebol v konaní úspešný, právo na náhradu iba tých trov, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú im správny súd uložil. Z dôvodov hodných osobitného zreteľa im môže správny súd na návrh priznať právo na náhradu ďalších trov konania.

31.6. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

31.7. Podľa § 6 ods. 2 písm. a) SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách.

31.8. Podľa § 27 ods. 1 SSP, pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy správny súd na návrh žalobcu posúdi i zákonnosť skôr vydaného rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, z ktorého preskúmané rozhodnutie alebo opatrenie vychádza, ak bolo preň skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie záväzné a ak skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie nebolo samostatne možné preskúmať správnym súdom podľa § 6 ods. 2. Ak orgán verejnej správy, ktorý vydal skoršie rozhodnutie alebo opatrenie, nie je v konaní pred správnym súdom žalovaným, má postavenie účastníka konania podľa § 32 ods. 3 písm. c).

31.9. Podľa § 42 ods. 1 písm. a) SSP, ak má zainteresovaná verejnosť alebo dotknutá verejnosť (ďalej len „zainteresovaná verejnosť“) právo podľa osobitného predpisu na účasť v administratívnom konaní vo veciach životného prostredia, je oprávnená a/ podať správnu žalobu podľa § 6 ods. 2 písm. a).

31.10. Podľa § 42 ods. 2 SSP, zainteresovaná verejnosť koná pred správnym súdom prostredníctvom určených zástupcov; tým nie je dotknuté ustanovenie § 49 ods. 1.

31.11. Podľa § 62 ods. 1 SSP, žalobca môže meniť rozsah a dôvody žaloby len do uplynutia lehoty určenej zákonom na podanie žaloby na správny súd.

31.12. Podľa § 134 ods. 1 SSP, správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

31.13. Podľa § 177 SSP, (ods. 1) správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy. (ods. 2) Ochrany iných ako subjektívnych práv sa môže domáhať len prokurátor alebo subjekt výslovne na to oprávnený zákonom.

31.14. Podľa § 178 ods. 1 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

31.15. Podľa § 178 ods. 3 SSP, zainteresovaná verejnosť je oprávnená podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak tvrdí, že tým bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia.

31.16. Podľa § 181 ods. 3 SSP, zainteresovaná verejnosť musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

31.17. Podľa § 181 ods. 4 SSP, zmeškanie lehoty podľa odsekov 1 až 3 nemožno odpustiť.

31.18. Podľa § 59 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení účinnom v čase nadobudnutia právoplatnosti správnou žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného (ďalej len „Stavebný zákon“, ak nie je uvedené inak), účastníkmi stavebného konania sú: a/ stavebník, b/ osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté, c/ ďalšie osoby, ktorým toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu 1g), d/ stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba, e/ projektant v časti, ktorá sa týka projektu stavby.

31.19. Poznámka pod čiarou 1g) Stavebného zákona odkazuje na § 24 až 27 zákona č. 24/2006 Z. z. v znení neskorších predpisov.

31.20. Podľa § 61 ods. 1 Stavebného zákona, stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada. Stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná.

31.21. Podľa § 61 ods. 3 Stavebného zákona, stavebný úrad oznámi účastníkom začatie stavebného konania najmenej 7 pracovných dní pred konaním miestneho zisťovania, prípadne ústneho pojednávania. Ak stavebný úrad upustí od ústneho pojednávania, určí, do kedy môžu účastníci uplatniť námietky, a upozorní ich, že sa na neskoršie podané námietky neprihliadne.

31.22. Podľa § 61 ods. 6 Stavebného zákona, stavebný úrad upovedomí dotknuté orgány vždy jednotlivo. Tieto orgány sú povinné oznámiť svoje stanovisko v rovnakej lehote, v ktorej môžu uplatniť svoje

námietky účastníci konania. Ak niektorý z orgánov štátnej správy potrebuje na riadne posúdenie dlhší čas, predĺži stavebný úrad na jeho žiadosť lehotu pred jej uplynutím. Ak dotknutý orgán v určenej alebo predĺženej lehote neoznámí svoje stanovisko k povolojanej stavbe, má sa za to, že so stavbou z hľadiska ním sledovaných záujmov súhlasí.

31.23. Podľa § 139 ods. 1 Stavebného zákona, pod pojmom „iné práva k pozemkom a stavbám“ použitým v spojení „vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich“ sa podľa povahy prípadu rozumie a/ užívanie pozemku alebo stavby na základe nájomnej zmluvy, dohody o budúcej kúpnej zmluve alebo dohody o budúcej zmluve o vecnom bremene, z ktorých vyplýva právo uskutočniť stavbu alebo jej zmenu, b/ právo vyplývajúce z vecného bremena spojeného s pozemkom alebo stavbou, c/ právo vyplývajúce z iných právnych predpisov, d/ užívanie pozemku alebo stavby na základe koncesnej zmluvy, z ktorej vyplýva právo uskutočniť stavbu alebo jej zmenu.

31.24. Podľa § 140 Stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

31.25. Podľa § 140b ods. 1 Stavebného zákona, záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.

31.26. Podľa § 140b ods. 6 Stavebného zákona, ak odvolanie proti rozhodnutiu podľa tohto zákona smeruje proti obsahu záväzného stanoviska, odvolací orgán konanie preruší a vyžiada si stanovisko k obsahu odvolania od dotknutého orgánu príslušného na vydanie záväzného stanoviska. Odvolanie spolu so stanoviskom dotknutého orgánu k obsahu odvolania predloží stavebný úrad orgánu, ktorý je nadriadeným orgánom dotknutého orgánu a vyžiada si od neho potvrdenie alebo zmenu záväzného stanoviska. Počas prerušenia konania neplynú lehoty na rozhodnutie o odvolaní.

31.27. Podľa § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona v znení účinnom v čase nadobudnutia právoplatnosti správnou žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného (ďalej len „vyhláška č. 453/2000 Z. z.“, ak nie je uvedené inak), ak stavebník žiada o stavebné povolenie postupne na jednotlivé stavby súboru, projektová dokumentácia prvej stavby obsahuje celkovú situáciu (zastavovací plán) celého súboru stavieb vrátane zariadenia staveniska.

31.28. Podľa § 3 písm. r), písm. s) zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie v znení účinnom v čase nadobudnutia právoplatnosti správnou žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného (ďalej len „zákon o EIA“, ak nie je uvedené inak), na účely tohto zákona

r) verejnosť je jedna fyzická osoba, právnická osoba alebo viac fyzických osôb, alebo právnických osôb, ich organizácie alebo skupiny,

s) dotknutá verejnosť je verejnosť, ktorá je dotknutá alebo pravdepodobne dotknutá konaním týkajúcim sa životného prostredia, alebo má záujem na takomto konaní; platí, že mimovládna organizácia podporujúca ochranu životného prostredia a spĺňajúca požiadavky ustanovené v tomto zákone má záujem na takom konaní.

31.29. Podľa § 6a ods. 1 zákona o EIA, dotknutá verejnosť pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov je verejnosť, ktorá má záujem alebo môže mať záujem o prípravu strategických dokumentov pred ich schválením.

31.30. Podľa § 6a ods. 2 písm. a) zákona o EIA, medzi dotknutú verejnosť pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov patrí fyzická osoba staršia ako 18 rokov.

31.31. Podľa § 6a ods. 5 zákona o EIA, dotknutá verejnosť pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov má právo zúčastniť sa prípravy a posudzovania vplyvov strategického dokumentu, a to až do schválenia strategického dokumentu, vrátane práva podať písomné stanovisko podľa § 6 ods. 6, § 8 ods. 8, § 12 ods. 2, účasti na konzultáciách a verejnom prerokovaní strategického dokumentu.

31.32. Podľa § 24 ods. 2 zákona o EIA, dotknutá verejnosť má postavenie účastníka v konaniach uvedených v tretej časti a následne postavenie účastníka v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti alebo jej zmene, ak uplatní postup podľa odseku 3 alebo odseku 4, ak jej účasť v konaní už nevyplýva z osobitného predpisu. Právo dotknutej verejnosti na priaznivé životné prostredie, ktorá prejavila záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene postupom podľa odseku 3 alebo odseku 4, môže byť povolením navrhovanej činnosti alebo jej zmeny alebo následnou realizáciou navrhovanej činnosti alebo jej zmeny priamo dotknuté.

31.33. Podľa § 24 ods. 3 zákona o EIA, verejnosť prejaví záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene a na konaní o jej povolení podaním

- a) odôvodneného písomného stanoviska k zámeru podľa § 23 ods. 4,
- b) odôvodnených pripomienok k rozsahu hodnotenia navrhovanej činnosti alebo jej zmeny podľa § 30 ods. 8,
- c) odôvodneného písomného stanoviska k správe o hodnotení činnosti podľa § 35 ods. 2,
- d) odôvodneného písomného stanoviska k oznámeniu o zmene podľa § 29 ods. 9.

31.34. Podľa § 24 ods. 5 písm. c) zákona o EIA, prílohou písomného stanoviska podľa odseku 3 písm. a), c) alebo písm. d), alebo odvolania podľa odseku 4 je

- a) doklad o zaregistrovaní, ak ide o stanovisko občianskeho združenia²⁵⁾ alebo mimovládnej organizácie podporujúcej ochranu životného prostredia,^{7a)}
- b) podpisová listina podľa odseku 7, ak ide o spoločné stanovisko občianskej iniciatívy,
- c) meno, priezvisko a adresa trvalého bydliska fyzickej osoby, ak ide o fyzickú osobu.

31.35. Podľa § 37 ods. 1 zákona o EIA, výsledkom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny je záverečné stanovisko. Záverečné stanovisko je rozhodnutie, ktoré je záväzné pre ďalšie povoľovacie konanie. Právoplatnosťou záverečného stanoviska vzniká oprávnenie navrhovateľa navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, ktorá musí byť predmetom posudzovania vplyvov podľa § 18 ods. 1, podať návrh na začatie povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti alebo jej zmene vo variante odsúhlasenom príslušným orgánom v záverečnom stanovisku.

31.36. Podľa § 37 ods. 5 zákona o EIA v znení účinnom do 31.12.2016 (t. j. v čase vydania záverečného stanoviska Ministerstva životného prostredia SR č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016), podrobnosti o obsahu záverečného stanoviska sú uvedené v prílohe č. 12.

31.37. Podľa § 38 ods. 4 zákona o EIA, príslušný orgán má v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti alebo jej zmene postavenie dotknutého orgánu, ak k nej vydal záverečné stanovisko alebo rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní. V záväznom stanovisku príslušný orgán uvedie, či návrh na začatie povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti je v súlade s týmto zákonom, s rozhodnutiami vydanými podľa tohto zákona a ich podmienkami. Ak ide o povoľovacie konanie podľa osobitného predpisu,²⁷⁾ vydá príslušný orgán záväzné stanovisko osobitne vo vzťahu a) k územnému konaniu o umiestnenie stavby, b) k územnému konaniu o využití územia, c) k stavebnému konaniu, d) ku kolaudačnému konaniu.

31.38. Podľa prílohy č. 12 zákona o EIA - „Záverečné stanovisko z posúdenia vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie“, bod VI. - „Rozhodnutie vo veci“, 5. - „Rozhodnutie o akceptovaní alebo neakceptovaní predložených písomných stanovísk k správe o hodnotení doručených podľa § 35 vrátane odôvodnených písomných pripomienok, ktoré boli doručené verejnosťou.“

31.39. Podľa prílohy č. 12 zákona o EIA - „Záverečné stanovisko z posúdenia vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie“, bod VII. - „Odôvodnenie záverečného stanoviska“, 2. - „Odôvodnenie akceptovania alebo neakceptovania predložených písomných stanovísk k správe o hodnotení doručených podľa § 35 zákona vrátane odôvodnených písomných pripomienok, ktoré boli doručené dotknutou verejnosťou.“

31.40. Podľa § 14 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení účinnom v čase nadobudnutia právoplatnosti správnou žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného (ďalej len „Správny poriadok“, ak nie je uvedené inak), (ods. 1) účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy

alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak. (ods. 2) Účastníkom konania je aj ten, komu osobitný zákon také postavenie priznáva.

31.41. Podľa § 19 ods. 2 veta prvá Správneho poriadku, podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

31.42. Podľa § 23 ods. 1 Správneho poriadku, účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.

31.43. Podľa § 23 ods. 4 Správneho poriadku, správny orgán poskytuje kópie spisov za úhradu materiálnych nákladov spojených so zhotovením kópií, zadovážením technických nosičov a s ich odoslaním.

31.44. Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku, odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

31.45. Podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

31.46. Podľa § 1 zákona č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení účinnom v čase nadobudnutia právoplatnosti správnu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného (ďalej len „zákon o správnych poplatkoch“, ak nie je uvedené inak), tento zákon upravuje správne poplatky (ďalej len „poplatky“), ktoré sa platia za úkony a konania orgánov štátnej správy, vyšších územných celkov, obcí, štátnych archívov, uznaných vzdelávacích inštitúcií a DataCentra (ďalej len „správny orgán“).

31.47. Podľa § 2 zákona o správnych poplatkoch, predmetom poplatkov sú úkony a konania správnych orgánov, ktoré sú uvedené v sadzobníku správnych poplatkov (ďalej len „sadzobník“). Sadzobník tvorí prílohu, ktorá je súčasťou tohto zákona.

31.48. Podľa § 3 ods. 1 zákona o správnych poplatkoch, poplatníkom je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá dala podnet na úkon alebo konanie, ak tento zákon neustanovuje inak.

31.49. Podľa § 6 ods. 1 zákona o správnych poplatkoch, sadzba poplatku je určená v sadzobníku pevnou sumou alebo percentuálnou sadzbou zo základu poplatku.

31.50. Podľa § 8 ods. 1 veta posledná zákona o správnych poplatkoch, ak nebol poplatok zaplatený pri podaní alebo v určenej sume, je splatný do 15 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy správneho orgánu na jeho zaplatenie.

31.51. Podľa § 9 veta prvá zákona o správnych poplatkoch, ak poplatky splatné podľa § 8 tohto zákona nebudú zaplatené, správny orgán úkon nevykoná a konanie zastaví.

31.52. Podľa položky 2 písm. a) sadzobníka správnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona o správnych poplatkoch, v znení účinnom do 31.12.2017 (t. j. v čase podania žiadosti žalobcu o vyhotovenie kópie administratívneho spisu a vydania a doručenia upovedomenia stavebného úradu o výške súdneho poplatku za vyhotovenie fotokópie administratívneho spisu) (ďalej aj len „sadzobník správnych poplatkov“), vyhotovenie odpisu (fotokópie), výpisu alebo písomnej informácie z úradných kníh, úradných záznamov, evidencií, registrov listín a zo spisov alebo súkromných spisov v úradnej úschove, za každú aj začatú stranu 1,50 eura.

32. Správny súdny poriadok upravuje v ustanovení § 140 SSP inštitút skráteného odôvodnenia rozsudku, zmyslom ktorého je, aby pri opakujúcich sa totožných žalobách toho istého žalobcu správny súd nemusel opakovať stále tie isté dôvody rozhodnutia. Ustanovenie § 140 SSP umožňuje správne mu súdu vo veci toho istého žalobcu a totožného predmetu konania, ktoré už boli predmetom konania pred správnym súdom, obmedziť sa v rozsudku len na poukázanie na totožný rozsudok, ktorého dôvody môže (no nemusí) stručne zopakovať.

33. Správne mu súdu je z vlastnej rozhodovacej činnosti známe, že vo veci toho istého žalobcu a predmetu konania (vo význame totožného skutkového a právneho základu, rozhodujúcich pre posúdenie veci - pričom totožnosť predmetu konania posudzoval jednak z hľadiska toho, že predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorý zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil stavebné povolenie vydané orgánom verejnej správy prvého stupňa a jednak z hľadiska toho, že preskúmané rozhodnutia sa týkali odlišných jednotlivých stavebných objektov, avšak rozhodnutia vychádzali z rovnakých alebo obsahovo rovnakých podkladov), správny súd už rozhodol vo viacerých správnych súdnych konaniach.

34. Týmito konaniami a v nich vydanými rozhodnutiami sú:

1/ konanie vo veci so sp. zn. 11S/166/2018, v ktorej správny súd rozhodol rozsudkom č. k. 11S/166/2018 - 201 z 11. marca 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 02.05.2020 (ďalej len „rozsudok sp. zn. 11S/166/2018“),

2/ konanie vo veci so sp. zn. 11S/76/2018, v ktorej správny súd rozhodol rozsudkom č. k. 11S/76/2018 - 280 z 12. februára 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.04.2020 (ďalej len „rozsudok sp. zn. 11S/76/2018“),

3/ konanie vo veci so sp. zn. 11S/60/2018, v ktorej veci správny súd rozhodol rozsudkom č. k. 11S/60/2018 - 217 z 12. februára 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28.04.2020 (ďalej len „rozsudok sp. zn. 11S/60/2018“),

4/ konanie vo veci so sp. zn. 11S/236/2016, v ktorej veci správny súd rozhodol rozsudkom č. k. 11S/236/2016 - 483 z 12. septembra 2018 v znení opravného uznesenia č. k. 11S/236/2016 - 678 z 31. júla 2019 (právoplatného dňa 17.09.2019), ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.11.2018 (ďalej len „rozsudok sp. zn. 11S/236/2016“),

5/ konanie vo veci so sp. zn. 15S/38/2016, v ktorej veci správny súd rozhodol rozsudkom č. k. 15S/38/2016 - 308 z 20. novembra 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.02.2019 (ďalej len „rozsudok sp. zn. 15S/38/2016“),

6/ konanie vo veci so sp. zn. 11S/68/2017, v ktorej veci správny súd rozhodol rozsudkom č. k. 11S/68/2017 - 194 z 5. decembra 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.02.2019 (ďalej len „rozsudok sp. zn. 11S/68/2017“),

7/ konanie vo veci so sp. zn. 11S/148/2017, v ktorej veci správny súd rozhodol rozsudkom č. k. 11S/148/2017 - 245 z 18. septembra 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17.12.2019 (ďalej len „rozsudok sp. zn. 11S/148/2017“),

8/ konanie vo veci so sp. zn. 11S/220/2017, v ktorej správny súd rozhodol rozsudkom č. k. 11S/220/2017 - 270 z 15. mája 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.07.2019 (ďalej len „rozsudok sp. zn. 11S/220/2017“), či

9/ konanie vo veci so sp. zn. 11S/52/2017, v ktorej správny súd rozhodol rozsudkom č. k. 11S/52/2017 - 446 z 26. februára 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.04.2020 (ďalej len „rozsudok sp. zn. 11S/52/2017“).

34.1. Z uvedených rozsudkov (ktoré správny súd súčasne pripája do spisu vedeného v tejto veci) vyplýva, že žalobca v správnych žalobách v uvedených veciach vedených so sp. zn. 11S/166/2018, sp. zn. 11S/76/2018, sp. zn. 11S/60/2018, sp. zn. 11S/236/2016, sp. zn. 15S/38/2016, sp. zn. 11S/68/2017, sp. zn. 11S/148/2017, sp. zn. 11S/220/2017 a sp. zn. 11S/52/2017, uviedol viaceré žalobné dôvody totožné s tými, ktoré uviedol v správnej žalobe aj v prejednávanej veci. Správny súd sa v odôvodnení rozsudkov vydaných v uvedených veciach s týmito žalobnými dôvodmi náležite vysporiadal. Správny súd sa v odôvodnení už uvedených právoplatných rozsudkov súčasne zaoberal aj tým, či má žalobca v totožných správnych súdnych konaniach aktívnu žalobnú legitimáciu na podanie správnej žaloby a ak áno, tak na akom právnom základe a aké závery z toho vyplývajú. Ďalej sa zaoberal aj právom žalobcu rozširovať

žalobné dôvody na pojednávaní, uskutočnenom po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby. Aj tieto závery správneho súdu, ku ktorým došiel v rozsahu posudzovania týchto procesných otázok, sú relevantné aj pre toto správne súdne konanie, keďže vychádzajú z rovnakého skutkového a právneho základu, aký je daný aj v tejto veci.

34.2. Súčasne, v tomto správnom súdnom konaní uplatnil žalobca aj niekoľko žalobných dôvodov, ktoré neuplatnil v už označených veciach (resp. niektoré z nich čiastočne inak odôvodnil).

35. Skutočnosť, že v tomto správnom súdnom konaní uviedol žalobca aj viaceré ďalšie žalobné dôvody (v porovnaní s ostatnými uvedenými vecami) nebráni aplikácii inštitútu skráteného odôvodnenia rozsudku podľa § 140 SSP v tom rozsahu, v ktorom správny súd odkáže na tie časti odôvodnenia už uvedených právoplatných rozsudkov (bod 34. odôvodnenia), v ktorých správny súd vo vzťahu k totožnému predmetu konania posudzoval tie isté žalobné dôvody totožného žalobcu, aké uplatnil žalobca aj v tomto správnom súdnom konaní a súčasne v rozsahu, v ktorom všeobecne posudzoval aktívnu žalobnú legitímáciu žalobcu či jeho oprávnenie rozširovať správnu žalobu o nové žalobné body na pojednávaní, uskutočnenom po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby. Uvedené platí za predpokladu, že v rozsahu tých žalobných dôvodov, ktoré žalobca uplatnil v tomto správnom súdnom konaní navyše, správny súd doplní odôvodnenie tohto rozsudku o ich vlastné právne posúdenie.

36. Vychádzajúc z uvedeného, správny súd uzatvára, že v prejednávanej veci sú splnené všetky podmienky pre aplikáciu inštitútu skráteného odôvodnenia rozsudku podľa § 140 SSP, a to v rozsahu už uvedenom v predchádzajúcom bode odôvodnenia. Správny súd pre úplnosť dopĺňa, že správny súd v tomto správnom súdnom konaní nezistil žiadny legitímny dôvod na to, aby sa od právneho posúdenia jednotlivých žalobných dôvodov, v medziach ktorých už posudzoval správny súd zákonnosť napadnutých rozhodnutí v označených právoplatne skončených konaniach s totožným predmetom, či od posúdenia relevantných procesných otázok, ovplyvňujúcich správne súdne konanie, odchýlil.

36.1. Správny súd preto primárne v uvedenom rozsahu aplikovateľnosti § 140 SSP poukazuje na totožné rozsudky sp. zn. 11S/166/2018, sp. zn. 11S/76/2018, sp. zn. 11S/60/2018, sp. zn. 11S/236/2016, sp. zn. 15S/38/2016, sp. zn. 11S/68/2017, sp. zn. 11S/148/2017, sp. zn. 11S/220/2017 a sp. zn. 11S/52/2017.

37. Správny súd v ďalšej časti odôvodnenia tohto rozsudku posúdi zákonnosť správnu žalobou napadnutého rozhodnutia v medziach jednotlivých žalobných bodov. Vo vzťahu k posúdeniu relevantných procesných otázok a tých žalobných dôvodov žalobcu, ktoré uplatnil aj v už označených právoplatne skončených veciach, správny súd podľa § 140 SSP odkáže na jednotlivé časti odôvodnenia tých rozsudkov, v ktorých sa správny súd už s tým-ktorým procesným aspektom správneho súdneho konania a žalobným dôvodom zaoberal a dôvody v nich uvedené (stručne) zopakuje, prípadne doplní. Vo vzťahu k posúdeniu tých žalobných dôvodov žalobcu, ktoré žalobca neuplatnil v konaniach, v ktorých boli vydané rozsudky, na ktoré správny súd primárne aj v tomto konaní podľa § 140 SSP odkazuje, správny súd uvedie ich vlastné právne posúdenie. Pre zdôraznenie totožnosti predmetu konania v niektorých prípadoch priamo v rámci zopakovania dôvodov skorších rozsudkov v hranatých zátvorkách poukazuje na niektoré skutočnosti, z ktorých je zrejma totožnosť predmetu tohto správneho súdneho konania s tými konaniami, v ktorých boli vydané rozsudky, ktorých dôvody opakuje. Tam, kde aj skoršie rozsudky vychádzali z rovnakých podkladov a skutočností, správny súd túto skutočnosť v hranatých zátvorkách neuvádza.

38. Úvodom, k aktívnej žalobnej legitímácii žalobcu v tomto správnom súdnom konaní, správny súd podľa § 140 SSP odkazuje na bod 35. až 38. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/60/2018 (pričom obsahovo totožné sú napr. aj body 28. až 29. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/76/2018 či 24. až 37. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/166/2018, body 31. až 41. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/52/2017), v ktorých správny súd k nej uviedol v podstate nasledovné závery, ktoré sú mutatis mutandis (tak ako aj ostatné, na ktoré správny súd podľa § 140 SSP odkazuje a opakuje ich), aplikovateľné aj v tejto veci:

„35. V podanej žalobe [žalobca] tvrdil, že žalobu podáva podľa ust. § 177 SSP z dôvodu, že sa domáha ochrany svojich subjektívnych práv, nakoľko na týchto právach a právom chránených záujmoch bol ukrátený.

36. S poukazom [na] vyššie uvedené tvrdenie žalobcu, ním formulované dôvody žaloby uvedené v jej II. a III. (III.1 až III.7) časti [v tejto veci sp. zn. 26S/26/2018 v častiach II, III, III.1 až III.6 žaloby - pozn.

správneho súdu]), ako i obsah predloženého administratívneho spisu, potom správny súd skúmal aktívnu legitimitáciu žalobcu na podanie žaloby. I keď žalobca v podanej žalobe (II. časť) tvrdil, že z dôvodu zrejmej nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa ako i rozhodnutia žalovaného, bol ukrátený na svojich právach, žiadnym spôsobom nevymedzil práva, na ktorých mal byť týmito rozhodnutiami ukrátený, resp. ktoré jeho práva mali byť žalobou napadnutými rozhodnutiami porušené alebo priamo dotknuté.

37. Pod aktívnou legitimitáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie subjektu, z ktorého mu vyplýva ním uplatňované právo, resp. nárok si takéto právo uplatňovať na súde. Súd aktívnu legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu, pričom v správnom súdnictve ide o osobitný druh procesnej podmienky konania, ktorej nedostatok by mal za následok odmietnutie žaloby v zmysle ust. § 98 ods. 1 písm. e/ SSP.

Na stavebné konanie sa aplikuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, ktorý všeobecným spôsobom upravuje konanie a rozhodovanie v oblasti verejnej správy a v ust. § 14 tohto zákona je obsiahnutá definícia účastníka správneho konania v tom zmysle, že: 1/ účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať, 2/ koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; 3/ ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak, 4/ ten, komu osobitný zákon také postavenie priznáva.

Stavebný zákon (ktorý je v tomto prípade osobitným zákonom) v ust. § 59 ods. 1 ustanovuje, kto môže byť účastníkom stavebného konania, ale nemá osobitnú právnu úpravu konania s účastníkom v správnom konaní (územnom, stavebnom konaní alebo kolaudačnom), a preto pre konania podľa tohto zákona platia primerane ustanovenia všeobecného predpisu o správnom konaní, t. j. zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, a to s poukazom na ust. § 140 stavebného zákona (ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní).

Pojem účastníka konania definuje tak stavebný zákon, ako aj správny poriadok, ktorý je všeobecným predpisom o správnom konaní, a preto je potrebné postupovať podľa interpretačného pravidla, ktoré určí, ktorá právna norma sa má na konkrétny prípad použiť. V právnej teórii platí vo vzťahu všeobecných a osobitných právnych noriem derogačné pravidlo *lex specialis derogat legi generali* (špeciálny zákon ruší generálny zákon), pričom aplikáciou tohto pravidla v prejednávacom prípade možno dospieť k záveru, že na posúdenie účastníctva žalobcu v stavebnom konaní bolo potrebné postupovať podľa ust. § 59 ods. 1 stavebného zákona, ktorý je v stavebnom konaní zákonom špeciálnym vo vzťahu k všeobecnému predpisu o správnom konaní - správny poriadok.

Bez ohľadu na všeobecne platné pravidlo pri aplikácii právnych noriem, v danom prípade je otázka aplikácie vyššie uvedených právnych predpisov výslovne zodpovedaná v ust. § 140 stavebného zákona, podľa ktorého, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní. Z tohto zákonného ustanovenia je bez pochyb zjavné, že na konanie vedené podľa stavebného zákona sa použijú pravidlá ustanovené správnym poriadkom len vtedy, ak sám stavebný zákon ako osobitný predpis neupravuje konkrétnu situáciu, resp. právnu otázku, inak.

Vzhľadom na to, že stavebný zákon výslovne pomenúva účastníkov stavebného konania, je preto v danej veci vylúčená aplikácia ust. § 14 správneho poriadku, v ktorom je všeobecne vymedzený okruh účastníkov správneho konania. Vzhľadom na odlišné špecifiká sú jednotlivé druhy správnych procesov upravené osobitnými právnymi aktmi. Správny poriadok ako všeobecný predpis o správnom konaní má subsidiárne použitie, ak konkrétne konanie v štátnej správe je upravené samostatným právnym aktom, t. j. osobitným zákonom.

Uvedené znamená, že osobitný predpis ako hmotnoprávny predpis má v aplikačnom procese prednosť pred všeobecnou úpravou obsiahnutou v ust. § 14 správneho poriadku, ktorý síce vymedzuje, kto je účastníkom konania, ale odpoveď, na koho sa táto definícia vzťahuje dávajú predpisy hmotného práva. Postavenie účastníka konania, v tej - ktorej veci, má iba ten subjekt, ktorému je takéto postavenie v príslušnom zákone výslovne priznané. Zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom

poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov v ust. § 59 definuje účastníkov stavebného konania, resp. upravuje okruh účastníkov tzv. pozitívnu enumeráciu, t. j. uvedením konkrétnych subjektov, ktorým postavenie účastníka v konaní priznáva. V súvislosti s účastníctvom v stavebnom konaní správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 4Sžk/23/2017 zo dňa 01.03.2018, v zmysle ktorého „stavebný zákon výslovne pomenúva účastníkov každého konania podľa stavebného zákona osobitne a odlišne, ako sú účastníci konania definovaní vo všeobecnom predpise o správnom konaní, kasačný súd má za to, že ustanovenie § 140 stavebného zákona vylučuje aplikáciu ustanovení správneho poriadku vo vzťahu k účastníkom konania“.

V priebehu stavebného konania bolo nepochybné, že žalobca nie je stavebníkom predmetnej stavby, nie je osobou, ktorá má vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak jej vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté. Z predloženého administratívneho spisu je nepochybné, že predmetná stavba (zmena ktorej sa rozhodnutiami správnych orgánov povoľuje) sa realizuje v katastrálnom území E. na parc. č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX/X a č. XXXX/X [v tomto správnom súdnom konaní sp. zn. 26S/26/2018 na parc. č. XXXX/X, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X - pozn. správneho súdu v tomto konaní], pričom žalobca nie je vlastníkom týchto pozemkov (čo ani netvrdil) a nie je vlastníkom ani susedných pozemkov (čo tiež netvrdil), teda jeho vlastnícke práva nemôžu byť žiadnym spôsobom dotknuté [uvedené sa týka aj tých pozemkov, o ktoré ide v tomto správnom súdnom konaní sp. zn. 26S/26/2018]. Ustanovenie § 139 stavebného zákona definuje pojem „iné práva k pozemkom a stavbám“ použitý v spojení "vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich". Iné práva k pozemkom sú definované v ust. § 139 písm. a/, b/, c/ stavebného zákona tak, že iným právom k pozemkom a stavbám sa podľa povahy prípadu rozumie a/ užívanie pozemku alebo stavby na základe nájomnej zmluvy, dohody o budúcej kúpnej zmluve alebo dohody o budúcej zmluve o vecnom bremene, z ktorých vyplýva právo uskutočniť stavbu alebo jej zmenu, b/ právo vyplývajúce z vecného bremena spojeného s pozemkom alebo stavbou, c/ právo vyplývajúce z iných právnych predpisov.

Žalobca nepreukázal iné práva k pozemkom, na ktorých sa stavba realizuje tak, ako sú tieto práva vymedzené v ust. § 139 písm. a/, b/, c/ stavebného zákona, teda nepreukázal užívanie pozemku alebo stavby na základe nájomnej zmluvy, dohody o budúcej kúpnej zmluve alebo dohody o budúcej zmluve o vecnom bremene, z ktorých vyplýva právo uskutočniť stavbu alebo jej zmenu, taktiež nepreukázal ani právo vyplývajúce z vecného bremena spojeného s pozemkom alebo stavbou, resp. z iných právnych predpisov. V predmetnom stavebnom konaní žalobca nebol ani stavebným dozorcom alebo kvalifikovanou osobou, ani projektantom povoľovanej stavby.

Žalobcovi teda nemožno priznať postavenie účastníka stavebného konania podľa ust. § 59 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/ stavebného zákona. Súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že žalobca bol vlastníkom pozemku parc. č. XXXX v katastrálnom území E., ale z kópie katastrálnej mapy zo dňa 08.08.2017, ktorá je súčasťou administratívneho spisu, je nesporné, že tento pozemok nie je susedným pozemkom k tým pozemkom, na ktorých sa predmetná zmena stavby pred jej dokončením realizuje.

Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že správne orgány konali so žalobcom ako s účastníkom stavebného konania v zmysle ust. § 59 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona, čo znamená, že žalobca bol účastníkom stavebného konania ako osoba, ktorej toto oprávnenie vyplývalo z osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (§ 24 až 27 tohto zákona), teda ako dotknutá verejnosť, nakoľko v konaní podľa tretej časti vyššie citovaného zákona (posudzovanie navrhovaných činností) uplatnil postup podľa ust. § 24 ods. 3, resp. 4 tohto zákona, teda podal odôvodnené písomné stanovisko k zámeru navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project“, ktorý predložila Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu (čo vyplýva z rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08.10.2015, ktoré má súd k dispozícii). Taktiež podal i odvolanie proti rozhodnutiu zo dňa 08.10.2015, čo je súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti a z konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 26S/3/2016, v ktorom sa žalobca správnu žalobou domáha preskúmania a zrušenia rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14.12.2015, ktorým bolo zamietnuté odvolanie spoločnosti Nitra Invest, s.r.o. a J. C. a potvrdené rozhodnutie Okresného úradu

Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08.10.2015.

Žalobca bol taktiež účastníkom konania vedeného na Ministerstve životného prostredia SR, odbore posudzovania vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktoré bolo ukončené vydaním záverečného stanoviska č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016 a v ktorom ministerstvo súhlasilo s realizáciou navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“ za predpokladu splnenia podmienok a realizácie opatrení uvedených v kapitole VI.3 tohto záverečného stanoviska. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca rozklad zo dňa 05.12.2016, o ktorom rozhodol minister životného prostredia SR rozhodnutím č. 2930/2017-9.2 (1/2017 - rozkl.) zo dňa 13.01.2017 tak, že rozklad žalobcu zamietol a záverečné stanovisko Ministerstva životného prostredia SR odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04. 11. 2016 potvrdil. Záverečné stanovisko ministerstva spolu s rozhodnutím ministra zo dňa 13.01.2017 nadobudli právoplatnosť dňa 18.01.2017 a obe sú súčasťou administratívneho spisu, pričom i súd ich má k dispozícii.

38. S poukazom na vyššie uvedené je potom súd toho názoru, že žalobu žalobcu je potrebné posudzovať v zmysle ust. § 178 ods. 3 SSP, teda ako žalobu podanú zainteresovanou verejnosťou, pretože žalobca žiadny iný dôvod svojej účasti v stavebnom konaní nepreukázal, pričom dôvod jeho účasti musí byť presne definovaný v zmysle ust. § 59 ods. 1 písm. a/ až e/ stavebného zákona, čo je dôležité i z hľadiska posúdenia jeho žalobnej legitímácie na podanie správnej žaloby. Aktívne legitimovaná na podanie žaloby je okrem iných i fyzická osoba za predpokladu, že bola rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch, pričom tvrdenie o takomto ukrátení musí byť súčasťou správnej žaloby v rámci jej žalobných bodov. Žaloba podaná žalobcom v predmetnej veci, teda proti rozhodnutiu v stavebnom konaní, takéto tvrdenie obsahuje, ale žalobca v nej žiadnym spôsobom nevymedzil práva, na ktorých mal byť týmto rozhodnutím ukrátený, resp. ktoré jeho práva mali byť porušené alebo priamo dotknuté. Po posúdení obsahu podanej žaloby a žalobných námietok uvedených v jej II. a III. (III.1 až III.7) časti [v tejto veci sp. zn. 26S/26/2018 v časti II, III, III.1 až III.6 žaloby - pozn. správneho súdu] je súd toho názoru, že žalobca podáva žalobu ako zainteresovaná verejnosť, čo možno vyvodit' i z jeho námietky spočívajúcej v tom, že predmetné stavebné konanie súvisí s výstavbou a realizáciou strategického parku, a malo sa viesť zisťovacie konanie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.“

39. Správny súd sa v nasledovnej časti súhrnne vyporiada so žalobným bodom 1/ a žalobným bodom 6/ (správny súd v celej tejto V. časti odôvodnenia tohto rozsudku označuje žalobné body v zmysle označenia, aké im priradil v rámci bodu 21. odôvodnenia tohto rozsudku), a to vzhľadom na ich vzájomnú súvislosť.

39.1. Správny súd úvodom tejto časti najskôr podľa § 140 SSP primárne odkazuje na body 33. až 36., 30. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/76/2018 (pričom obsahovo totožné či obdobné sú napr. aj body 45. až 48. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/166/2018, body 48. až 51. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/52/2017, bod 41. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/60/2018 či), v ktorých správny súd uviedol:

„K ďalšej námietke žalobcu, že samotný strategický park nebol posúdený, správny súd uvádza, že v tomto konaní je predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa - stavebné povolenie pre stavbu ... [v tomto konaní sp. zn. 26S/26/2018 stavbu označenú ako Príprava strategického parku Nitra Fáza 2]. V súvislosti s touto námietkou správny súd uvádza, že uvedenému stavebnému povoleniu predchádzalo vydanie záverečného stanoviska Ministerstva životného prostredia SR (rozhodnutia) zo dňa 04.11.2016 [pozn. správneho súdu v tejto veci sp. zn. 26S/26/2018 - uvedené záverečné stanovisko zo dňa 04.11.2016 vydalo MŽP SR pod č. 4783/2016-1.7/pl], v ktorom ministerstvo ako príslušný orgán na základe výsledkov procesu posudzovania vykonaného podľa jednotlivých ustanovení zákona o posudzovaní vplyvov, vydalo záverečné stanovisko a uviedlo, že účelom navrhovanej činnosti je vybudovanie výrobného závodu zameraného na výrobu a montáž automobilov Jaguár Land Rover v lokalite strategického parku Nitra s tým, že súčasťou navrhovanej činnosti sú aj súvisiace činnosti externej infraštruktúry, ktorú bude zabezpečovať spoločnosť MH Invest, s.r.o. [pozn. správneho súdu v tejto veci sp. zn. 26S/26/2018 - ktorá spoločnosť je stavebníkom aj v tomto správnom súdnom konaní

preskúmanom stavebnom konaní]. Uvedené rozhodnutie [pozn. správneho súdu v tejto veci sp. zn. 26S/26/2018 - majúc na mysli záverečné stanovisko MŽP SR zo dňa 04.11.2016] nadobudlo právoplatnosť dňa 18.01.2017 a je záväzné pre správne orgány, ako i pre správny súd konajúci o správnej žalobe žalobcu v tomto konaní.

Opodstatnenosťou námietky žalobcu, či strategický park mal byť posudzovaný podľa zák. č. 24/2006 Z. z. ako celok sa vysporiada správny súd v konaní vedenom pod sp. zn. 26S/3/2016 [pozn. správneho súdu v tejto veci sp. zn. 26S/26/2018 - predmetom správneho súdneho konania vo veci sp. zn. 26S/3/2016 je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14.12.2015, právoplatného dňa 28.12.2015, ktorým príslušný správny orgán - Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia, posudzoval v rámci zisťovacieho konania navrhovanú činnosť „Automotive Nitra Project“ a v tomto vydal rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08.10.2015, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa ust. § 29 zákona č. 24/2006 Z. z. (navrhovaná činnosť spočíva vo výstavbe nového závodu na výrobu automobilov s kapacitou v rozmedzí 150.000 až 300.000 kusov vozidiel ročne); žalobu o preskúmanie zákonnosti uvedeného rozhodnutia ako aj odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanému v zisťovacom konaní podal žalobca z tohto správneho súdneho konania].

34. Správny súd v súvislosti s touto námietkou žalobcu dáva do pozornosti žalobcu, že citovaný zákon nepozná pojem strategický park, preto nie je možné viesť ani zisťovacie konanie v rámci tohto zákona, ktoré by sa týkalo strategického parku. Predmetný zákon upravuje zisťovacie konanie o posudzovaní strategických dokumentov a ich vplyvov (strategickým dokumentom sa rozumie návrh plánu alebo programu), resp. konanie o posudzovaní činností, ale nie konanie o posudzovaní strategických parkov. Žalobca v žalobe poukazoval na ust. § 18 ods. 2 písm. b/ vyššie citovaného zákona [pozn. správneho súdu v tejto veci sp. zn. 26S/26/2018 - t. j. zákona o EIA], pričom tvrdil, že v zmysle platnej legislatívy je v prípade realizácie stavieb v rámci strategických parkov daná zo zákona povinnosť viesť zisťovacie konanie. Z ust. § 18 ods. 2 písm. b/ tohto zákona vyplýva, že predmetom zisťovacieho konania o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti alebo zmeny navrhovanej činnosti (ďalej len „zisťovacie konanie“) musí byť každá navrhovaná činnosť uvedená v prílohe č. 8 v časti B. V prílohe č. 8 (Zoznam navrhovaných činností podliehajúcich posudzovaniu ich vplyvu na životné prostredie) je uvedený, okrem iných, i bod 9 a položka 15 ...

V zmysle tohto postupuval i príslušný správny orgán, keď navrhovanú činnosť "Automotive Nitra Project - Fáza 2" posudzoval v zmysle zákona č. 24/2006 Z. z. a dňa 04.11.2016 vydal záverečné stanovisko (rozhodnutie), ktorým posúdilo navrhovanú činnosť z hľadiska jej vplyvu na životné prostredie.

35. Pre konanie vo veci vedenej pod sp. zn. 11S/76/2018 je podstatná tá skutočnosť, že v čase vydania žalobou napadnutého rozhodnutia zo dňa 05.02.2018 (zrušenia ktorého sa žalobca v tomto konaní domáha), existovalo právoplatné rozhodnutie zo dňa 04.11.2016 vydané podľa zákona č. 24/2006 Z. z. (právoplatnosť nadobudlo podľa vyznačenia dňa 18.01.2017), ktoré bolo potvrdené odvolacím orgánom rozhodnutím zo dňa 13.01.2017 [v tejto veci sp. zn. 26S/26/2018 je podstatná tá skutočnosť, že uvedené rozhodnutia existovali a boli právoplatné v čase vydania a nadobudnutia právoplatnosti v tomto správnom súdnom konaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného zo dňa 23.04.2018 a že navyše v tomto správnom súdnom konaní preskúmanom stavebnom konaní už v čase vydania prvostupňového rozhodnutia stavebného úradu - stavebného povolenia z 23.01.2018 bolo vydané aj záväzné stanovisko MŽP SR, sekcie environmentálneho hodnotenia a odpadového hospodárstva, odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie č. 28350/2017 z 19.06.2017, vydané podľa § 38 ods. 4 zákona o EIA, podľa ktorého stavba „Príprava strategického parku Nitra fáza 2“ v rozsahu stavebných objektov uvedených v žiadosti o stavebné povolenie, t. j. aj stavebného objektu SO 312 Oplotenie parkoviska NV je z koncepcného hľadiska v súlade so zákonom o EIA, s rozhodnutiami vydanými MŽP SR podľa tohto zákona a ich relevantnými podmienkami, pričom MŽP SR v tomto záväznom stanovisku vychádzalo práve zo záverečného stanoviska č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016, právoplatného dňa 18.01.2017, ktoré MŽP SR ako príslušný orgán vydal podľa zákona o EIA pre navrhovanú činnosť s názvom „Automotive Nitra Project - fáza 2“]. Správny orgán prvého stupňa v stavebnom konaní ako i žalovaný v odvolacom stavebnom konaní z týchto právoplatných rozhodnutí vychádzali a boli pre

ne záväzné (čo vyplýva i zo žalobou napadnutých rozhodnutí vydaných v stavebnom konaní), a to s poukazom na ust. § 40 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov. Tento stav, teda stav v čase právoplatnosti touto žalobou napadnutých rozhodnutí (kedy existovali a stále existujú právoplatné rozhodnutia vydané v zisťovacom konaní) je rozhodujúci i pre správny súd, a to s poukazom na ust. § 135 ods. 1 SSP a z tohto stavu správny súd v predmetnej veci i vychádzal.

Nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť rozhodnutí vydaných v zmysle zákona o posudzovaní (žalobca to ani nežiadal, i keď na tieto rozhodnutia poukazoval), ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní, ktoré vychádzajú z rozhodnutí vydaných v súlade s uvedeným zákonom v procese EIA, a to i s poukazom na ust. § 27 ods. 1 SSP, pretože rozhodnutia o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je možné preskúmať správnym súdom.

36. ... predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie boli jednotlivé zámery a činnosti, a nie stavebné objekty. ...“

39.2. V nadväznosti na uvedené správny súd dopĺňa a zdôrazňuje, že v preskúvanom stavebnom konaní bolo jedným z podkladov rozhodnutia (stavebného povolenia), vydaného stavebným úradom ako orgánom verejnej správy prvého stupňa záväzné stanovisko Ministerstva životného prostredia SR, sekcie environmentálneho hodnotenia a odpadového hospodárstva, odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie, č. 28350/2017 z 19.06.2017, vydané podľa § 38 ods. 4 zákona o EIA, podľa ktorého stavba „Príprava strategického parku Nitra fáza 2“ v rozsahu stavebných objektov uvedených v žiadosti o stavebné povolenie (t. j. aj stavebného objektu SO 312 Oplotenie parkoviska NV, povoleného prvostupňovým stavebným povolením stavebného úradu) je z koncepčného hľadiska v súlade so zákonom o EIA, s rozhodnutiami vydanými MŽP SR podľa tohto zákona a ich relevantnými podmienkami. MŽP SR v rámci toho záväzného stanoviska pritom poukázalo a nadviazalo na záverečné stanovisko, ktoré vydalo MŽP SR ako príslušný orgán pod č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016, právoplatné dňa 18.01.2017, pre navrhovanú činnosť s názvom „Automotive Nitra Project - fáza 2“ podľa zákona o EIA. Vo vzťahu k tomuto záverečnému stanovisku MŽP SR v záväznom stanovisku uviedlo, že v nadväznosti na návrh predložený stavebníkom na začatie stavebného konania budú primerane platné podmienky určené v uvedenom záverečnom stanovisku, pod v odôvodnení uvedenými bodmi kapitoly VI.3. záverečného stanoviska.

39.3. Z uvedeného teda vyplýva, že predmetné stavebné objekty stavby „Príprava strategického parku Nitra - Fáza 2“ boli v rámci posudzovania podľa zákona o EIA obsiahnuté v navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“, vo vzťahu ku ktorej vydalo MŽP SR záverečné stanovisko z posudzovania navrhovanej činnosti. MŽP pritom vo vydanom záväznom stanovisku, ktorým boli správne orgány (a to tak prvostupňový stavebný úrad ako aj žalovaný odvolací orgán viazané - § 140b ods. 1 Stavebného zákona) posudzovalo navrhovanú stavbu „Príprava strategického parku Nitra fáza 2“ v rozsahu stavebných objektov uvedených v žiadosti ďalšieho účastníka 1/ ako stavebníka o vydanie stavebného povolenia s uvedeným záverečným stanoviskom, pričom vychádzajúc zo záverov vydaného záväzného stanoviska a jeho obsahu možno konštatovať, že uvedená stavba v rozsahu daných stavebných objektov bola nielen obsiahnutá v už podľa zákona o EIA posudzovanej navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“, výsledkom ktorého posúdenia bolo vydané záverečné stanovisko (potvrdené v rozkladovom konaní rozhodnutím ministra životného prostredia), ale že je aj v súlade s daným rozhodnutím (záverečným stanoviskom) a že aj spĺňa podmienky v ňom stanovené. Ako pritom správny súd správne poukázal už v predchádzajúcich rozsudkoch, na ktoré správny súd v tejto veci vyššie podľa § 140 SSP odkázal, stavebný úrad ako aj odvolací orgán boli týmto záväzným stanoviskom dotknutého orgánu - Ministerstva životného prostredia SR viazané.

39.4. K viazanosti orgánov verejnej správy v stavebnom konaní vydanými záväznými stanoviskami správny súd dopĺňa, že z § 140b Stavebného zákona, v ktorom je inštitút záväzného stanoviska upravený, konkrétne z jeho ods. 1 vety druhej explicitne vyplýva uvedená viazanosť stavebného úradu záväzným stanoviskom. Táto viazanosť sa prejavuje tým, že stavebný úrad musí so záväzným stanoviskom v konaní nakladať ako s právoplatným správnym rozhodnutím. Rovnako tak správny súd pri preskúvaní rozhodnutí orgánov verejnej správy vydaných v stavebnom konaní, v ktorom tieto boli v danom rozsahu viazané vydaným záväzným stanoviskom, musí túto viazanosť orgánov verejnej správy záväzným stanoviskom zohľadniť, keďže správny súd pri súdnom prieskume zákonnosti napadnutých rozhodnutí orgánov verejnej správy je jednak viazaný skutkovým a právnym stavom (teda aj tým, že

orgán verejnej správy mal zákonnú povinnosť vychádzať zo záväzného stanoviska) daným v čase nadobudnutia právoplatnosti žalobou napadnutého rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP).

39.5. Aktuálna súdna prax sa v zásade ustálila v tom, že záväzné stanoviská podľa § 140b Stavebného zákona nemožno samostatne napadnúť správnu žalobou, keďže ide o opatrenie, ktorým nebolo trvalým spôsobom zasiahnuté do subjektívnych práv žalobcu, a preto až konečné meritórne rozhodnutie vo veci samej vydané v územnom, resp. v stavebnom konaní je následne možné podrobiť súdnu prieskumu správnym súdom (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - ďalej aj len „NS SR“ - sp. zn. 8Sžk/4/2018 z 11. júla 2019). Na to nadväzuje aj právna úprava obsiahnutá v § 27 ods. 1 Správneho súdneho prieskumu, podľa ktorej možno pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy posúdiť i zákonnosť skôr vydaného opatrenia orgánu verejnej správy, z ktorého preskúvané rozhodnutie vychádza, ak bolo preň skôr vydané opatrenie záväzné a ak skôr vydané opatrenie nebolo možné preskúmať správnym súdom podľa § 6 ods. 2 SSP. Tento postup (t. j. preskúvanie skôr vydaného záväzného stanoviska ako opatrenia, z ktorého orgány verejnej správy v stavebnom konaní pri rozhodovaní vo veci samej vychádzali) je však možný podľa § 27 ods. 1 SSP výlučne za splnenia tej procesnej podmienky, že žalobca v správnom súdnom konaní navrhne preskúvanie zákonnosti vydaného dotknutého stanoviska. V tomto správnom súdnom konaní žalobca takýto procesný návrh neuviedol, v dôsledku čoho je v tomto správnom súdnom konaní vylúčené preskúvanie zákonnosti už uvedeného záväzného stanoviska Ministerstva životného prostredia, sekcie environmentálneho hodnotenia a odpadového hospodárstva, odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie, č. 28350/2017 z 19.06.2017, ktoré bolo záväzné pre stavebný úrad ako aj žalovaného pri rozhodovaní vo veci samej. Správny súd preto, rovnako ako stavebný úrad a žalovaný, musel pri posudzovaní zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia z tohto záväzného stanoviska Ministerstva životného prostredia SR vychádzať, bez možnosti akokoľvek posudzovať jeho zákonnosť.

39.6. V rámci žalobného bodu 1/ žalobca ďalej uviedol aj niektoré ďalšie tvrdenia, z ktorých vyvodzoval nezákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia, ktoré taktiež nie sú dôvodné. Čo sa týka oznámenia o začatí stavebného konania vo vzťahu k stavebnému objektu stavby, povoleného prvostupňovým stavebným povolením (oznámenie stavebného úradu č. OU-NR-OVBP2-2017/015772-037 zo 14.11.2017), tak v tomto stavebný úrad výslovne uviedol, že na navrhovanú činnosť „Automotive Nitra Project - Fáza 2“ bolo vydané (už vyššie popísané) záverečné stanovisko č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.01.2017. Nie je preto pravdivé (čo následne vylučuje aj dôvodnosť) žalobné tvrdenie žalobcu, že by stavebný úrad v oznámení o začatí stavebného konania v danej veci uviedol, že stavebnému konaniu predchádzalo len zisťovacie konanie, a nie povinné posudzovanie navrhovanej činnosti podľa zákona o EIA, keďže práve naopak, stavebný úrad už v oznámení o začatí stavebného konania uviedol, že na navrhovanú činnosť bolo vydané záverečné stanovisko, z čoho vyplýva, že bolo riadne posudzované z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona o EIA.

39.7. Čo sa týka namietaného nesprávneho posúdenia okruhu účastníkov stavebného konania, tak správny súd porovnaním okruhu účastníkov konania o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti podľa zákona o EIA, výsledkom ktorého bolo záverečné stanovisko MŽP SR č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.01.2017, s okruhom účastníkov v preskúvanom stavebnom konaní zistil, že stavebný úrad ako aj žalovaný riadne podľa § 24 ods. 2 zákona o EIA konali okrem iného aj so všetkými účastníkmi z konania o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti. Čo sa týka toho, že so stanoviskami a pripomienkami účastníkov konania o posudzovaní vplyvov na životné prostredie sa mali vysporiadať orgány verejnej správy v stavebnom konaní, v ktorom bolo vydané správnu žalobou napadnuté rozhodnutie, tak správny súd uvádza, že s týmito bol podľa § 37 ods. 6 zákona o EIA v spojení s jeho prílohou č. 12, bod VI. 5. a bod VII. 2. zákona o EIA povinný vysporiadať sa príslušný orgán - Ministerstvo životného prostredia SR v záverečnom stanovisku, ktoré bolo výsledkom posudzovania navrhovanej činnosti a nie orgány verejnej správy v predmetnom stavebnom konaní, ktoré z právoplatného záverečného stanoviska vychádzali a jeho obsahom boli podľa § 37 ods. 1 zákona o EIA viazané.

39.8. Zo všetkých uvedených dôvodov správny súd dospel k záveru, že žalobné body 1/ a 6/ sú v celom rozsahu nedôvodné.

40. K žalobnému bodu 2/, ktorý v prvej časti žalobca založil na tom, že namietol záväzné stanovisko MŽP SR č. 28350/2017 z 19.06.2017, no v nadväznosti na to nedošlo k postupu podľa § 140b ods. 5 Stavebného zákona. V druhej časti žalobca žalobný bod 2/ založil na tom, že v rozpore s § 33 ods. 2 Správneho poriadku zo strany stavebného úradu a ani žalovaného nebol upovedomený k možnosti vyjadriť sa k podkladom pre rozhodnutie.

40.1. Čo sa týka prvej časti uvedeného žalobného bodu, správny súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že žalobca v odvolaní proti prvostupňovému stavebnému povoleniu, vydanému stavebným úradom, namietol, že záväzné stanovisko MŽP SR č. 28350/2017 z 19.06.2017 nie je záväzným stanoviskom, ktoré by jednoznačne potvrdilo súlad so zákonom. Žalovaný na túto v odvolaní formálne vznesenú námietku žalobcu proti uvedenému záväznému stanovisku v odvolacom konaní neprihliadal. Správny súd v takomto postupe žalovaného nevezhladol nezákonnosť, a to z nižšie uvedených dôvodov.

40.2. Uvedené záväzné stanovisko, vydané v preskúvanom stavebnom konaní Ministerstvom životného prostredia SR pod č. 28350/2017 z 19.06.2017 je záväzným stanoviskom vydaným na právnom základe § 38 ods. 4 zákona o EIA, ktorá skutočnosť je v ňom podľa § 140b ods. 2 veta druhá Stavebného zákona aj náležite uvedená.

40.3. Čo je predmetom záväzného stanoviska dotknutého orgánu vydaného na právnom základe § 38 ods. 4 zákona o EIA ustanovuje § 38 ods. 4 veta druhá zákona o EIA, podľa ktorej v záväznom stanovisku príslušný orgán uvedie, či návrh na začatie povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti je v súlade s týmto zákonom (t. j. zákonom o EIA), s rozhodnutiami vydanými podľa tohto zákona a ich podmienkami.

40.4. Ministerstvo životného prostredia SR v uvedenom záväznom stanovisku explicitne uviedlo, že stavba „Príprava strategického parku Nitra fáza 2“ v rozsahu stavebných objektov uvedených v žiadosti (stavebníka) o stavebné povolenie je z koncepčného hľadiska v súlade so zákonom o EIA, s rozhodnutiami vydanými MŽP SR podľa tohto zákona a ich relevantnými podmienkami.

40.5. Porovnaním uvedeného záveru záväzného stanoviska Ministerstva životného prostredia SR s § 38 ods. 4 vetou druhou zákona o EIA, stanovujúcou predmet záväzného stanoviska príslušného orgánu, správny súd dospel k záveru, že vzhľadom na explicitnú formuláciu záveru záväzného stanoviska Ministerstva životného prostredia SR, ktorá je v maximálnej miere určitá a zrozumiteľná a jednoznačne dávajúca odpoveď na to, čo má príslušný orgán v takomto záväznom stanovisku podľa § 38 ods. 4 vety druhej zákona o EIA posudzovať, nemožno rozumne zo záväzného stanoviska vyvodiť akýkoľvek iný záver ako ten, ktorý je v ňom explicitne uvedený - teda, že stavba „Príprava strategického parku Nitra fáza 2“ v rozsahu stavebných objektov uvedených v žiadosti (stavebníka) o stavebné povolenie je z posudzovaných hľadísk (ktorých posúdenie patrí do právomoci dotknutého orgánu - Ministerstva životného prostredia SR) v súlade so zákonom o EIA, s rozhodnutiami vydanými MŽP SR podľa tohto zákona a ich relevantnými podmienkami. Súčasne Ministerstvo životného prostredia SR výslovne vo vzťahu k navrhovanej stavbe v rozsahu daných stavebných objektov poukázalo na konkrétne platné podmienky, stanovené v záverečnom stanovisku č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016 (právoplatné dňa 18.01.2017), ktoré MŽP SR vydalo podľa zákona o EIA pre navrhovanú činnosť s názvom „Automotive Nitra Project - fáza 2“, ktoré budú platné aj vo vzťahu k stavebníkom predloženému návrhu na vydanie stavebného povolenia. Aj táto odôvodňujúca časť záväzného stanoviska v kontexte so závermi, ktoré v záväznom stanovisku vyjadril dotknutý orgán (MŽP SR), vylučuje akékoľvek rozumné pochybnosti o tom, či sa dotknutý orgán výslovne pri vydávaní záväzného stanoviska zaoberal súladom v stavebnom konaní konkrétnych povoľovaných stavebných objektov stavby v súlade so zákonom o EIA, rozhodnutiami vydanými podľa zákona o EIA a ich podmienkami. Súčasne Ministerstvo životného prostredia SR dostatočne konkrétne vyjadrilo v záväznom stanovisku aj meritum veci, keď v ňom výslovne poukázalo na to, že vydáva záväzné stanovisko podľa § 38 ods. 4 zákona o EIA práve vo vzťahu k tým stavebným objektom tej stavby, ktorých povolenia sa stavebník v predmetnom stavebnom konaní domáha.

40.6. Ustanovenie § 140b ods. 6 Stavebného zákona umožňuje účastníkovi stavebného konania podané odvolanie proti rozhodnutiu podľa Stavebného zákona (teda aj stavebnému povoleniu vydanému stavebným úradom) smerovať aj proti obsahu záväzného stanoviska (dotknutého orgánu). Ustanovenie § 140b ods. 6 Stavebného zákona následne v druhej a ďalších vetách ustanovuje pre tieto prípady ďalší procesný postup odvolacieho orgánu. Správny súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že z hľadiska posúdenia,

či boli v konkrétnom stavebnom konaní splnené podmienky na to, aby odvolací orgán postupoval podľa § 140b ods. 6 Stavebného zákona, je právne významná skutočnosť, či účastník konania, ktorý podal odvolanie proti rozhodnutiu vydanému v konaní podľa Stavebného zákona, smeruje proti obsahu záväzného stanoviska (teda nestačí, ak odvolanie smeruje len proti záväznému stanovisku ako takému, pričom jeho obsah nespochybňuje).

40.7. Posúdenie toho, či v danom stavebnom konaní ide podľa § 140b ods. 6 Stavebného zákona o taký prípad, kedy odvolanie smeruje proti obsahu záväzného stanoviska, patrí do právomoci odvolacieho orgánu. Odvolací orgán pritom nie je pri tomto posúdení viazaný formálnym označením odvolateľa (teda tým, či odvolateľ v odvolaní formálne uviedol, že namieta záväzné stanovisko alebo obsah záväzného stanoviska), ale uvedenú skutočnosť posudzuje podľa obsahu odvolania, resp. jeho konkrétnej časti, a to vzhľadom na všeobecnú zásadu materiálneho (nie formálneho) posudzovania podaní, ustanovenú v § 19 ods. 2 vete prvej Správneho poriadku, aplikujúcu podľa § 140 Stavebného zákona aj v stavebnom konaní.

40.8. Z odôvodnenia správnu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného (str. 7, prvý odsek) vyplýva, že žalovaný sa s uvedenou námietkou zaoberal a vyhodnotil ju ako neopodstatnenú. V tejto súvislosti v stručnosti zdôraznil, že predmetom stavebného konania je povolenie stavby v rozsahu stavebného objektu SO 312 Oplotenie parkoviska NV, ktorý samotný stavebný objekt nepredpokladá žiadny negatívny vplyv na životné prostredie, čo znemožňuje aplikáciu podmienok záverečného stanoviska (v spojení s rozhodnutím ministra životného prostredia SR o rozklade) vo vzťahu k tomuto stavebnému objektu.

40.9. Správny súd zastáva názor, že vo vzťahu k vysporiadaniu sa žalovaného s námietkou žalobcu proti obsahu záväzného stanoviska (vydaného v nadväznosti na vyššie uvedené záverečné stanovisko MŽP SR č. 4783/2016-1.7/pl zo 04.11.2016, právoplatným dňa 18.01.2017) mohol žalovaný doplniť uvedené odôvodnenie výslovne aj o posúdenie vplyvu takto vznesenej námietky na priebeh odvolacieho konania, najmä z hľadiska vysporiadania sa s tým, či táto vznesená námietka proti obsahu záväzného stanoviska je aj podľa obsahu takou, akú má na mysli § 140b ods. 6 Stavebného zákona a aké z toho vyplývajú právne dôsledky. Táto skutočnosť však nemá za následok nezákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia, a to vzhľadom na nasledovné konkrétne okolnosti danej veci.

40.10. Z relevantnej časti obsahu odvolania, ktoré žalobca proti stavebnému povoleniu podal, a v ktorej uvedenú námietku proti obsahu záväzného stanoviska formálne uplatnil, je zrejmé, že žalobca odvolateľ túto námietku bližšie nešpecifikuje, teda nie je z nej zrejmé, čo konkrétne žalobca namieta, aké porušenie zo strany dotknutého orgánu, v čom má toto porušenie spočívať, v rozpore s akým predpisom mal dotknutý orgán konať a pod.

40.11. Vzhľadom na tieto okolnosti správny súd, posudzujúc predmetnú námietku proti obsahu záväzného stanoviska z hľadiska § 140b ods. 6 Stavebného zákona v spojení s 19 ods. 2 vetou prvou Správneho poriadku v nadväznosti na § 140 Stavebného zákona, dospel k záveru, že táto nie je z materiálneho hľadiska námietkou proti obsahu záväzného stanoviska v zmysle § 140b ods. 6 Stavebného zákona a z tohto dôvodu nevyvoláva ani žiadne v uvedenom ustanovení Stavebného zákona stanovené procesnoprávne následky. Žalobca teda z materiálneho hľadiska námietku proti obsahu záväzného stanoviska MŽP SR č. 28350/2017 z 19.06.2017 neuplatnil, resp. odvolanie podané proti stavebnému povoleniu nesmerovalo proti obsahu uvedeného záväzného stanoviska, napriek tomu, že žalobca v odvolaní výlučne formálne uviedol, že podáva námietku proti obsahu predmetného záväzného stanoviska. Ako už správny súd poukázal vyššie, žalobca v tomto smere relevantnej časti odvolania neuviedol, že by dotknutý orgán uplatnil v záväznom stanovisku požiadavky mimo rozsahu svojej pôsobnosti ustanovenej osobitným predpisom (v danom prípade zákonom o EIA), že by vydal záväzné stanovisko v rozpore s príslušným osobitným predpisom upravujúcim jeho pôsobnosť, či že by porušil viazanosť predchádzajúceho záväzného stanoviska, ak by toto v danej veci už vydal bez splnenia podmienok na odchýlenie sa od neho podľa § 140b ods. 3 Stavebného zákona. V týchto prípadoch - o ktorý však nejde v preskúmanom stavebnom konaní - by nepochybne išlo o namietanie obsahu záväzného stanoviska v odvolaní, v ktorom prípade by boli splnené podmienky na postup podľa § 140b ods. 6 Stavebného zákona.

40.12. Naopak, žalobca vo vzťahu k formálne uvedenému tvrdeniu, že namieta obsah uvedeného záväzného stanoviska v podstate uviedol a toto založil len na tom, že z neho nevyplýva, či jednoznačne potvrdilo súlad návrhu stavebníka so zákonom. Vzhľadom na závery správneho súdu už uvedené vyššie v rámci tohto bodu odôvodnenia rozsudku (v rámci neho najmä podbod 40.5. odôvodnenia v ktorom je obsiahnutý obsah záväzného stanoviska, podbod 40.11. odôvodnenia bližšie vymedzujúci pojem „námietky, resp. odvolanie smerujúce proti obsahu záväzného stanoviska“) správny súd dospel k záveru, že uvedená časť odvolania žalobcu z materiálneho hľadiska nesmeruje proti záväznému stanovisku, ale vychádza len z mylnej interpretácie obsahu záväzného stanoviska žalobcom, keďže z relevantnej časti samotného odvolania žalobcu vyplýva, že žalobca toto záväzné stanovisko interpretuje v príkrom rozpore s jeho obsahom. Ak je v odvolaní formálne označená námietka proti obsahu záväzného stanoviska založená len na nesprávnej interpretácii obsahu záväzného stanoviska odvolateľom (pričom, a to správny súd zdôrazňuje, taká nesprávna interpretácia, ktorá je založená na úplne opačnom výklade komplexného obsahu záväzného stanoviska, ku ktorému pri využití najzákladnejších výkladových metód - jazykovej, logickej - nemožno rozumne dospieť), táto materiálne nenapĺňa obsah pojmu „odvolanie smerujúce proti obsahu záväzného stanoviska“, čo vylučuje aplikáciu § 140b ods. 6 Stavebného zákona.

40.13. Za týchto okolností aj správny súd nadobudol dôvodné pochybnosti, že skutočným účelom uvedenia danej formulácie (o tom, že žalobca vznáša námietku proti obsahu záväzného stanoviska) v odvolaní proti stavebnému povoleniu, ktorá nebola vôbec odôvodnená tak, aby toto odôvodnenie mohlo byť považované za také, ktoré aj materiálne, nie len formálne smeruje proti obsahu záväzného stanoviska a odôvodnenie ktorej formulácie bolo založené len na tvrdených skutočnostiach, ku ktorým sa nedalo racionálne dospieť, bola len procesná obštrukcia smerujúca k prerušeniu a predĺženiu stavebného konania. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje aj na judikatúrou dotvorený princíp zákazu zneužitia práva, ktorý sa uplatňuje aj v oblasti verejného práva.

40.14. Zo všetkých už uvedených dôvodov správny súd dospel k záveru, že prvá časť žalobného bodu 2/, týkajúca sa námietok proti záväznému stanovisku Ministerstva životného prostredia č. 28350/2017 z 19.06.2017 a s tým súvisiacim nedodržaním procesného postupu podľa § 140b ods. 6 Stavebného zákona (nie ods. 5, ako to uvádza žalobca v správnej žalobe, keď ods. 5 sa nevzťahuje na prípady, o aký išlo v prejednávanej veci, keď žalobca danú námietku uplatnil až v odvolaní proti stavebnému povoleniu), nie je dôvodná.

40.15. K uvedenému možno záverom doplniť, že záver správneho súdu o tom, že žalovaný mohol bližšie odôvodniť neopodstatnenosť danej námietky práve aj smerom k ne/aplikácii ustanovenia § 140b ods. 6 Stavebného zákona a s ňou spojené právne následky nie je za v predchádzajúcich bodoch uvedených špecifických okolností danej veci takým nedostatkom, ktorý by dosahoval intenzitu nezákonného rozhodnutia z dôvodu, že by jeho odôvodnenie nespĺňalo požiadavky naň kladené v § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Obzvlášť významné v tomto smere je, že práve vzhľadom na uvedené konkrétne špecifické okolnosti by zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie neprichádzalo do úvahy vecne iné rozhodnutie žalovaného, ale len doplnenie odvolania o už uvedené právne závery týkajúce sa nemožnosti aplikácie § 140b ods. 6 Stavebného zákona vo vzťahu k žalobcom formálne uplatnenej námietke proti obsahu záväzného stanoviska MŽP SR č. 28350/2017 z 19.06.2017. V tejto súvislosti správny súd pripomína právne závery judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, aplikovateľné aj v tomto prípade, podľa ktorých administratívny proces sa neopakuje len pre procesné pochybenie alebo formálny nedostatok, ktorý nemá vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia, ak by nové rozhodnutie nebolo ani po odstránení tohto nedostatku schopné privodiť pre sťažovateľa hmotnoprávne priaznivejší výsledok konania alebo vecné zlepšenie jeho právneho postavenia. Vzhľadom na uvedené ide o taký prípad aj v prejednávanej veci.

40.16. Čo sa týka druhej časti žalobného bodu 2/, v ktorej žalobca namieta, že nebol upovedomený podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku na vyjadrenie sa k podkladom pre rozhodnutie, správny súd uvádza nasledovné:

40.17. Ustanovenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku, ktoré je na základe odkazujúceho ustanovenia § 140 Stavebného zákona aplikovateľné aj v stavebnom konaní (a to v rozsahu, v ktorom ide nad rámec ustanovenia § 61 ods. 1 Stavebného zákona, ktoré upravuje právo účastníkov konania podať v stavebnom konaní námietky) upravuje procesné právo účastníkov konania a zúčastnených osôb vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia.

40.18. Doktrína správneho práva procesného k uvedenému ustanoveniu § 33 ods. 2 Správneho poriadku uvádza, že „podľa tohto ustanovenia účastníci konania a zúčastnené osoby majú právo vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia. Z toho logicky vyplýva, že tieto podklady musia mať k dispozícii. Správny orgán je povinný poskytnúť k nahliadnutiu všetky podklady, ak to pripúšťa ich povaha, pričom je žiaduce, aby tak robil priebežne, najneskôr však v čase, keď je správny orgán presvedčený, že má dostatok dôkazov pre objektívne rozhodnutie vo veci samej. Výzva podľa tohto ustanovenia zákona má byť preto účastníkovi konania doručená pred vydaním rozhodnutia vo veci samej aspoň jeden raz (počas konania), a to v čase, keď je správny orgán presvedčený, že má dostatok podkladov pre vydanie rozhodnutia a sám považuje obstarávanie podkladov za ukončené. ... Keďže na odvolacie konanie sa ustanovenia správneho poriadku upravujúce správne konanie v prvom stupni vzťahujú primerane, aj odvolací orgán by mal postupovať v súlade s týmto ustanovením a mal by poskytnúť účastníkovi konania možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia v odvolacom konaní. ... Môže sa totiž stať, že odvolací správny orgán sám ex offo doplní dokazovanie po predložení mu veci na odvolacie konanie, avšak s takto doplnením dokazovaním neoboznami účastníka (účastníkov). Obzvlášť by takýto postup odvolacieho správneho orgánu bol veľmi citlivý za situácie, keď by v konaní odvolací orgán doplnil dokazovanie či už ex offo, príp. na návrh niektorého z účastníkov a so získaným dôkazom, resp. dôkazmi by účastníka konania neoboznámil a navyše by vyplynulo, že tento dôkaz (dôkazy) sú v neprospech účastníka odvolacieho konania, hoci i iného než toho, ktorý by dokazovanie v odvolacom konaní nenavrhol. Vzhľadom na takýto skutkový a právny stav veci by následne v rámci súdneho prieskumu administratívneho rozhodnutia správneho súdu zrejme nezostalo nič iné, než ako napadnuté rozhodnutie správneho orgánu zrušiť z dôvodu, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej [§ 191 ods. 1 písm. g SSP]“ (Potásch, P., Hašanová, J., Vallová, J., Milučký, J., Medžová, D. Správny poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 624. - ďalej aj len „Komentár k Správnemu poriadku“, k § 33).

40.19. Správny súd skúmal naplnenie uvedeného žalobného bodu jednak vo vzťahu k prvostupňovému rozhodnutiu a jednak vo vzťahu k správnu žalobou napadnutému rozhodnutiu žalovaného.

40.20. Čo sa týka prvostupňového konania na stavebnom úrade, tak správny súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že stavebný úrad oznámením č. OU-NR-OVBP2-2017/015772-040 z 20.11.2017 oznámil účastníkom stavebného konania (vrátane žalobcu, ktorému bolo toto oznámenie doručené dňa 11.12.2017) o vydaní stavebného povolenia na stavbu „Príprava strategického parku Nitra Fáza 2“ v rozsahu stavebných objektov podľa žiadosti (teda vrátane stavebného objektu SO 312 Oplotenie parkoviska NV, o ktorom bolo rozhodnuté stavebným povolením, o odvolaní proti ktorému rozhodol žalovaný v tomto konaní preskúmaným a napadnutým rozhodnutím), že s poukazom na § 33 ods. 2 Správneho poriadku pred vydaním rozhodnutia môžu nahliadnuť do podkladov pre rozhodnutie, s tým, že uviedol miesto a termíny nahliadnutia, ako aj spôsob dohodnutia nahliadnutia do podkladov.

40.21. Stavebný úrad uvedené oznámenie účastníkom stavebného konania o možnosti nahliadnuť do podkladov pre rozhodnutie podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku (aplikovateľnom v nadväznosti na § 140 Stavebného zákona) zaslal bezprostredne pred vydaním stavebného povolenia, až v čase, kedy už mal zaobstarané všetky podklady, na základe ktorých mohol objektívne rozhodnúť vo veci samej. Správny súd zdôrazňuje, že v danom čase, kedy naposledy stavebný úrad upovedomil všetkých účastníkov stavebného konania o procesnom práve podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku, vrátane možnosti a spôsobu jeho realizácie, bol už súčasťou administratívneho spisu aj podklad - záväzné stanovisko Ministerstva životného prostredia č. 28350/2017 z 19.06.2017, ktoré nebolo súčasťou žiadosti stavebníka - ďalšieho účastníka 1/ o vydaní stavebného povolenia, ale ktoré si ako jediný podklad rozhodnutia stavebný úrad zaobstaral ex offo, dodatočne až v priebehu stavebného konania.

40.22. Uvedeným postupom tak stavebný úrad v danej veci dôkladne postupoval podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku (v nadväznosti na § 140 Stavebného zákona) a daný žalobný bod žalobcu v rozsahu, v ktorom namieta porušenie postupu podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku stavebným úradom tak nie je dôvodný.

40.23. Čo sa týka odvolacieho konania, už z vyššie uvedených záverov doktríny správneho práva procesného (bod 40.18. odôvodnenia) vyplýva, že aj odvolací správny orgán je povinný postupovať podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku a umožniť účastníkom konania vyjadriť sa k podkladom

rozhodnutia, avšak v odvolacom konaní je povinnosť odvolacieho orgánu takto postupovať obmedzená len na tie prípady, v ktorých došlo v priebehu odvolacieho konania k doplneniu dokazovania (resp. v širšom zmysle doplneniu podkladov rozhodnutia). Správny súd k tomuto dodáva, že uvedené závery doktríny o obmedzenej povinnosti odvolacieho správneho orgánu postupovať podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku vtedy, ak v priebehu odvolacieho konania došlo k doplneniu dokazovania, sú logickým dôsledkom tej skutočnosti, že o procesnom práve vyjadriť sa k podkladom prvostupňového rozhodnutia majú byť účastníci konania upovedomení ešte prvostupňovým správnym orgánom pred vydaním jeho rozhodnutia.

40.24. Ako správny súd uviedol už vyššie, v preskúvanom stavebnom konaní stavebný úrad pred vydaním stavebného povolenia podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku oboznámil všetkých účastníkov administratívneho konania o procesnom práve vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, o možnosti ako aj spôsobe uplatnenia tohto práva. V priebehu odvolacieho konania v danom stavebnom konaní nedošlo k vykonaniu žiadnych nových dôkazov a ani k obstaraniu nových podkladov rozhodnutia. Za tohto procesného stavu nebol preto žalovaný povinný podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku (v nadväznosti na § 140 Stavebného zákona a § 60a Správneho poriadku) znovu upovedomovať účastníkov odvolacieho konania o procesnom práve vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia.

40.25. Z týchto dôvodov nie je v prejednávanej veci naplnený žalobný bod žalobcu ani v rozsahu, v ktorom namieta porušenie postupu podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku žalovaným.

40.26. Žalobný bod 2/ je vzhľadom na uvedené v celom rozsahu nedôvodný.

41. Žalobný bod 3/ žalobca založil na tom, že správny orgán za vyhotovenie fotokópie administratívneho spisu požadoval poplatok vo výške 1,50 eura za každú začatú stranu, čo tvorí pri 193 stranách 289,50 eura. Žalobca považuje požadovanie zaplatenia uvedeného poplatku za šikanózne, odopierajúce realizáciu jeho procesných práv. K uvedenému správny súd uvádza:

41.1. Žalobca sa v nadväznosti na stavebným úradom doručené oznámenie o začatí stavebného konania v danej veci vyjadril k tomuto oznámeniu a v rámci neho požiadal o vyhotovenie a doručenie fotokópie celého administratívneho spisu. Na to stavebný úrad doručil žalobcovi prípis, v ktorom vyčíslil správny poplatok za požadovaný úkon celkovo v sume 289,50 eura, a to na základe položky 2 písm. a) I. časti prílohy zákona o správnych poplatkoch. V prípise stavebný úrad poučil žalobcu aj o spôsoboch úhrady tohto poplatku.

41.2. Správny súd v nadväznosti na uvedené konštatuje, že opísaný postup stavebného úradu bol v plnom rozsahu zákonný, zodpovedajúci relevantnej právnej úprave obsiahnutej v osobitnom zákone, ktorým je zákon o správnych poplatkoch, a ktorý v nadväznosti na § 23 ods. 4 Správneho poriadku špecifikuje na úrovni právneho predpisu so silou zákona výšku materiálnych nákladov spojených so zhotovením kópií spisu.

41.3. Predmetom správnych poplatkov sú okrem iného úkony správnych orgánov, a to tie, ktoré sú taxatívne uvedené v sadzobníku správnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona o správnych poplatkoch (§ 2 zákona o správnych poplatkoch). V nadväznosti na uvedené bolo v čase doručenia uvedeného prípisu žalobcovi stavebným úradom, tak ako to stavebný úrad aj v tomto prípise uviedol, poplatkovým úkonom podľa položky 2 písm. a) I. časti sadzobníka správnych poplatkov aj vyhotovenie fotokópie zo spisov, za ktorý sadzobník správnych poplatkov v nadväznosti na § 6 ods. 1 zákona o správnych poplatkoch ustanovoval správny poplatok vo výške 1,50 eura za každú aj začatú stranu. Pri počte 193 strán administratívneho spisu tak správny poplatok činil 289,50 eura, na úhradu ktorého správneho poplatku stavebný úrad žalobcu písomne vyzval. Poplatníkom tohto poplatkového úkonu bol žalobca, keďže to bol práve on, ktorý dal podnet na daný poplatkový úkon, a to v podanom vyjadrení k oznámeniu o začatí stavebného konania, v ktorom súčasne žiadal vyhotovenie fotokópie administratívneho spisu (§ 3 ods. 1 zákona o správnych poplatkoch). Keďže žalobca správny poplatok neuhradil do 15 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy stavebného úradu na jeho zaplatenie (§ 8 ods. 1 veta posledná zákona o správnych poplatkoch), stavebný úrad v súlade s § 9 vetou prvou zákona o správnych poplatkoch žalobcom požadovaný poplatkový úkon nevykonával.

41.4. Správny súd dopĺňa, že zo žiadneho ustanovenia zákona o správnych poplatkoch nevyplýva, že by sa tento nevzťahoval na tie prípady, v ktorých o vyhotovenie kópie požiada samotný účastník administratívneho konania. Naopak, v nadväznosti na § 23 ods. 4 Správneho poriadku, ktorý len všeobecne stanovuje, že správny orgán je za vyhotovenie kópie spisu oprávnený žiadať úhradu vecných nákladov, je stanovenie výšky tejto úhrady (resp. poplatku za vykonanie daného úkonu správnym orgánom) na zákonnej úrovni - v zákone o správnych poplatkoch potrebné vnímať vo vzťahu k účastníkom administratívneho konania (ale aj iným subjektom) ako garanciu proti tým prípadom, v ktorých by správny orgán požadoval od účastníka konania neprimerane vysokú úhradu, pod záštitou toho, že jeho vecné náklady spojené s daným úkonom sú práve v danej výške. Takéto stanovovanie výšky úhrady za vyhotovenie kópie administratívneho spisu by bolo v zásade nepreskúmateľným, čo vytvára široký priestor pre jej zneužitie. Správny súd nezastáva názor, že výklad § 23 ods. 4 Správneho poriadku v spojení s relevantnými ustanoveniami zákona o správnych poplatkoch je jediný možný, avšak z hľadiska zákonnosti mu nemožno zo strany správneho súdu nič vytknúť. Obiter dictum správny súd dopĺňa, že za nezákonný by považoval taký postup správneho orgánu, ktorý by výlučne na právnom základe § 23 ods. 4 Správneho poriadku (teda bez aplikácie zákona o správnych poplatkoch) považoval od účastníka konania za zhotovenie kópie administratívneho spisu takú úhradu nákladov, ktorých výška by bola vyššia ako je správny poplatok za takýto úkon stanovený v zákone o správnych poplatkoch.

41.5. Správny súd na základe uvedeného konštatuje, že postup stavebného úradu vo vzťahu k žalobcom požadovanému vyhotoveniu fotokópie administratívneho spisu bol súladný so zákonom o správnych poplatkoch v nadväznosti na § 23 ods. 4 Správneho poriadku, teda zákonný. Správny súd na tomto mieste žalobcovi zdôrazňuje, že to, že sa správny orgán nespráva podľa jeho predstáv, nemá samo o sebe za následok nezákonnosť jeho postupu.

41.6. Správny súd sa ani nestotožňuje s tým, že by nevyhotovenie fotokópie administratívneho spisu (podotýkajúc, že toto nevyhotovenie fotokópie bolo v súlade so zákonom o správnych poplatkoch) odopieralo žalobcovi realizovať jeho procesné práva, keďže stavebný úrad ho naposledy oznámením č. OU-NR-OVBP2-2017/015772-040 z 20.11.2017 upovedomil o tom, že s poukazom na § 33 ods. 2 Správneho poriadku pred vydaním rozhodnutia môže nahliadnuť do podkladov pre rozhodnutie, s tým, že uviedol miesto a termíny nahliadnutia, ako aj spôsob dohodnutia nahliadnutia do podkladov. Za nazeranie do podkladov rozhodnutia (resp. do administratívneho spisu ako takého) pritom účastník konania neuhrádza správny poplatok a môže si v rámci neho aj bez toho, aby bol povinný uhrádzať akýkoľvek správny poplatok, robiť odpisy (napr. aj odfotoграфovaním listín do mobilného telefónu), výpisy (§ 23 ods. 1 Správneho poriadku) a tak minimalizovať svoje trovy v konaní.

41.7. V preskúmanom stavebnom konaní tak poskytol stavebný úrad žalobcovi primeraný procesný priestor na náležitú realizáciu jeho procesných práv, a to pri minimalizácii trov s tým spojených, čím bola v konaní dodržaná aj zásada hospodárnosti konania.

41.8. Z týchto dôvodov správny súd dospel k záveru, že aj žalobný bod 3/ je v plnom rozsahu nedôvodný.

42. K nedôvodnosti žalobného bodu 4/ správny súd podľa § 140 SSP odkazuje na bod 53. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/52/2017 (pričom obsahovo obsahovo rozšírený je napr. aj bod 44. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/220/2017), v ktorom správny súd k nej uviedol, že:

„K námietke žalobcu ... (nerešpektovanie ust. § 9 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z. z. a nepredloženie zastavovacieho plánu) správny súd uvádza, že túto námietku žalobca vzniesol až v podanej žalobe, a preto sa s ňou žalovaný v odôvodnení svojho žalobou napadnutého rozhodnutia nemohol ani vysporiadať. Stavba, ktorá bola predmetom stavebného povolenia je súčasťou stavby „Príprava strategického parku Nitra“, teda je súčasťou súboru stavieb (čo tvrdil i žalobca) a v takom prípade projektová dokumentácia prvej stavby obsahuje celkovú situáciu, t. j. zastavovací plán celého súboru stavieb. Z uvedených dôvodov potom správny súd posúdil žalobcom vznesenú námietku ako nedôvodnú.“

42.1. Uvedené možno doplniť podľa § 140 SSP aj odkazom na bod 44. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/220/2017, v ktorom správny súd doplnil, že:

„... stavba ... je súčasťou súboru stavieb (čo nespochybnil ani žalobca) a v takom prípade projektová dokumentácia prvej stavby obsahuje celkovú situáciu, t. j. zastavovací plán celého súboru stavieb. Ako vyplýva z rozhodnutia žalovaného stavebné povolenie na prvý stavebný objekt bolo vydané pod č. OU-NR-OVBP2-2015/041342-026 dňa 16.12.2015 a toto žalobca taktiež v podanej žalobe nespochybnil.

42.2. Pre zdôraznenie správnosti správny súd v tejto veci dopĺňa, že samotný žalobca v správnej žalobe potvrdzuje, že v preskúvanom stavebnom konaní nešlo o prvý stavebný objekt súboru stavby „Príprava strategického parku“, keď v žalobe výslovne v rámci namietaného porušenia § 9 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z. z. poukazuje aj na to, že už pri rozhodovaní o vydaní stavebného povolenia prvého stavebného objektu v rámci Strategického parku namietal, že žiadny zastavovací plán celého súboru stavieb v rámci výstavby „Strategického parku Nitra“ nebol zo strany stavebníka v stavebnom konaní doložený.

42.3. Žalobný bod 4/ je preto taktiež nedôvodný v celom rozsahu.

43. Vo vzťahu k nedôvodnosti žalobného bodu 5/ správny súd podľa § 140 SSP odkazuje na body 50. až 51. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/166/2018 (pričom obsahovo obdobné je napr. aj bod 37. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/76/2018 či 54. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/52/2017), v ktorom správny súd k nej uviedol, že:

„50. Za nedôvodnú považoval [správny súd] i námietku uvedenú v časti III.4 podanej žaloby [v tejto veci sp. zn. 26S/26/2018 žalobca uplatnil obsahovo totožný žalobný bod v časti III.5 správnej žaloby - pozn. správneho súdu] (týkajúcu sa dopravného napojenia, vyústenia dopravy na cestu I/64, napojenia na rýchlostnú komunikáciu R1A). V súvislosti s touto námietkou súd poukazuje na ust. § 66 ods. 4 písm. d/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého sa v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby podľa potreby okrem iného určia i podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie a pod. Z uvedeného vyplýva, že napr. požiadavky napojenia na pozemné komunikácie sa určia v podmienkach uskutočnenia stavby podľa potreby. Námietky žalobcu týkajúce sa úseku cesty I/64 s napojením na rýchlostnú komunikáciu R1A, tieto považoval správny súd za nedôvodné. Z rozhodnutia žalovaného, ako i administratívneho spisu správnych orgánov vyplýva, že uvedenými námietkami sa správny orgán prvého stupňa, ako i žalovaný zaoberali. Námietky žalobcu v tejto časti súd považuje za všeobecné, z ktorých nie je možné zistiť, akým spôsobom by riešenie dopravnej situácie malo mať negatívny vplyv na životné prostredie. Navyiac, riešenie napojenia úseku cesty I/64 na rýchlostnú komunikáciu R1A nebolo predmetom stavebného konania, ani žalobou napadnutého rozhodnutia.

51. Nedôvodné je potom poukazovanie žalobcu na opatrenia vyplývajúce z rozhodnutia ministra životného prostredia SR č. 2930/2017-9.2 (1/2017 - rozkl.) zo dňa 13.01.2017, z ktorých vyplýva potreba pred predložením žiadosti o stavebné povolenie spracovať návrh dopravného riešenia s tým, že následný návrh dopravného napojenia musí okrem iného vychádzať z aktuálnej dopravnoinžinierskej štúdie.“

43.1. Uvedené možno doplniť podľa § 140 SSP aj odkazom na časť odôvodnenia v rozsudku sp. zn. 11S/52/2017 v bode 54., v ktorom správny súd okrem iného v súvislosti s uvedeným žalobným bodom zdôraznil, že:

„V predmetnej veci je podstatná tá skutočnosť, že stavebník požiadal o stavebné povolenie k stavbe identifikovanej ako „Príprava strategického parku Nitra“ v rozsahu stavebných objektov Správny orgán prvého stupňa, rovnako ako žalovaný, v súvislosti s požadovanou výstavbou nevhľadli potrebu vo svojich rozhodnutiach určiť požiadavky napojenia predmetnej stavby na pozemné komunikácie, čo žalovaný vo svojom rozhodnutí na základe námietky žalobcu v odvolaní proti rozhodnutiu stavebného úradu ... i riadne zdôvodnil.“

43.2. Žalobný bod 5/ je z týchto dôvodov preto taktiež v celom rozsahu nedôvodný.

44. K všeobecne uplatnenému žalobnému bodu (v časti III. správnej žaloby), ktorého podstata spočívala v tom, že žalovaný nepreskúmal podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu, správny súd uvádza:

44.1. Ustanovenie § 59 ods. 1 Správneho poriadku ustanovuje povinnosť odvolacieho orgánu (v správnom konaní) preskúmať odvolaním napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu (t. j. nielen v rozsahu, ktorý vyplýva z textu odvolania), a to nielen jeho výrokovú časť, ale aj jeho odôvodnenie, pričom odvolací orgán preskúmava rozhodnutie z hľadiska zákonnosti, ale aj správnosti. Posudzuje, či je dané rozhodnutie i vecne správne a účelné. Zisťuje, či prvostupňový správny orgán rešpektoval predpisy hmotného aj procesného práva, pričom preveruje postup vykonaný prvostupňovým orgánom v rámci vydania rozhodnutia, ako aj postup prvostupňového správneho orgánu po prijatí odvolania (Komentár k Správnemu poriadku, k § 59).

44.2. Správny súd zo žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, a to predovšetkým z jeho odôvodnenia zistil, že žalovaný si ako odvolací orgán náležite splnil povinnosť vyplývajúcu z § 59 ods. 1 Správneho poriadku. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia (str. 8) výslovne uviedol, že preskúmal v odvolacom konaní podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku odvolaním napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, preskúmal jeho výrokovú ako aj dôvodovú časť so všeobecne záväznými právnymi predpismi (ktorými sú tak predpisy hmotného ako aj procesného práva), vyhodnotil v rámci odvolacieho prieskumu aj dôvody uvedené v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia ako aj námietky uvedené v odvolaní, pričom nezistil dôvody na zmenu alebo zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia (a preto odvolaniu nevyhovel). V súlade s tým sú aj závery žalovaného uvedené v závere odôvodnenia (str. 7 žalobou napadnutého rozhodnutia) v ktorej konštatuje, že odvolaním napadnuté rozhodnutie je nielen zákonné, ale aj správne a vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Správny súd pritom nezistil, že by tieto závery žalovaného, z ktorých vyplýva splnenie povinnosti podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku, boli len formálnymi konštatáciami bez opory v ostatnej časti odôvodnenia žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného.

44.3. Ani tento všeobecne v správnej žalobe uplatnený žalobný bod preto nie je dôvodný.

45. Čo sa týka ústneho vyjadrenia žalovaného na pojednávaní dňa 27.08.2020, v rozsahu, v ktorom sa v rámci tohto ústneho vyjadrenia na pojednávaní žalobca snažil doplniť žalobu o ďalšie žalobné dôvody v lehote na podanie správnej žaloby nevymedzené (napr. o nemožnosti aplikácie § 32 ods. 2 Stavebného zákona v danej veci) a v rozsahu, v ktorom vo vzťahu k už uplatneným žalobným dôvodom poukazoval na nové skutočnosti a tým žalobné dôvody rozširoval, správny súd k tomuto uvádza nasledovné:

45.1. Správny súd je v tomto správnom súdnom konaní (predmetom ktorého je preskúmanie zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného na základe všeobecnej správnej žaloby žalobcu) viazaný tak rozsahom žaloby ako i žalobnými dôvodmi (§ 134 ods. 1 SSP). Viazanosť žalobnými dôvodmi okrem iného znamená, že správny súd pri prieskume zákonnosti správnu žalobou napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy túto nemôže posudzovať vo väčšom (ale ani menšom) rozsahu, teda z dôvodov iných, ako uplatnil žalobca, a to aj vtedy, ak by v konaní takéto dôvody vyšli najavo. Žalobca má síce právo žalobné dôvody nad rozsah tých, ktoré vymedzil v žalobe, dopĺňať, avšak toto procesné právo žalobcu je v § 183 SSP časovo limitované, a to lehotou ustanovenou na podanie žaloby. Lehota na podanie žaloby bola v danej veci podľa § 181 ods. 3 SSP dva mesiace od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy. Správnu žalobou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.05.2018, posledným dňom lehoty na podanie správnej žaloby tak bol 23.07.2018 (keďže koniec lehoty pripadol podľa § 69 ods. 4 SSP na sobotu 21.07.2018, posledným dňom lehoty bol podľa § 69 najbližší pracovný deň - t. j. pondelok 23.07.2018). Po uplynutí tejto lehoty, teda ani na pojednávaní uskutočnenom dňa 27.08.2020 preto nemohol žalobca už účinne rozšíriť žalobné dôvody správnej žaloby.

45.2. Z týchto dôvodov správny súd na vyjadrenie žalobcu urobené ústne na pojednávaní dňa 27.08.2020, v rozsahu, v ktorom v rámci neho žalobca poukazoval na nové žalobné dôvody, pre ktoré malo byť správnu žalobou napadnuté rozhodnutie ako nezákonné zrušené, neprihliadal.

46. Keďže správny súd preskúmaním zákonnosti správnu žalobou napadnutého rozhodnutia zistil, že nie je naplnený žiadny dôvod na zrušenie správnu žalobou napadnutého rozhodnutia zo žalobných dôvodov vymedzených včas žalobcom v žalobe (§ 134 ods. 1 v spojení s § 191 ods. 1 a contrario SSP) a ani žiadny z dôvodov zrušenia napadnutého rozhodnutia, na ktoré správny súd prihliada ex offio (§ 134

ods. 2 písm. a/ a b/ v spojení s § 191 ods. 1 písm. a/ a b/ SSP), správný soud podľa § 190 SSP žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

47. O trovách konania správný súd rozhodol v II. výroku rozsudku, a to tak, že žalobcovi ani ďalším účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

47.1. Čo sa týka náhrady trov konania žalovaného, správný súd rozhodol podľa § 175 ods. 1 v spojení s § 168 a contrario SSP tak, že hoci bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, nezistil dôvody, pre ktoré by bolo možné spravodlivo požadovať od žalobcu, aby žalovanému nahradil dôvodne vynaložené trovy konania (správný súd nezistil, že by zo strany žalobcu išlo napr. o šikanóznú žalobu a pod.), a preto žalovanému nepriznal náhradu (dôvodne vynaložených) trov konania.

47.2. Čo sa týka náhrady trov konania ďalších účastníkov, správný súd rozhodol podľa § 175 ods. 1 v spojení s § 169 SSP tak, že týmto nepriznal náhradu trov konania, keďže správný súd týmto ďalším účastníkom konania neuložil žiadnu povinnosť, a bolo preto aj bez ďalšieho už vylúčené, aby im v spojení s ňou vznikli trovy konania. Na náhradu iných trov konania (ako tých, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú im správný súd uložil), ktoré by ďalším účastníkom konania vznikli, títo pritom podľa § 169 SSP právo nemajú. Správný súd súčasne nezhliadol v danej veci žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali priznanie práva na náhradu ďalších trov konania ďalším účastníkom.

48. Správný súd toto rozhodnutie prijal v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ak zákon v § 439 ods. 2 a 3 SSP neustanovuje inak. Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu na jej podanie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 SSP. Kasačná sťažnosť sa podáva na Krajskom súde v Nitre ako krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť i/ označenie napadnutého rozhodnutia, ii/ údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, iii/ opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (sťažnostné body), iv/ návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Ustanovenia o povinnom právnom zastúpení advokátom neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ a v prípade, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.